

Nr. 18/23.02.2017

**OBSERVAȚII/PROPUNERI
privind Legea nr. 303/2004**

Legea nr. 303/2004, forma în în vigoare	Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004	Propuneri și observații formulate de Comisia nr. 1 - Legislație și cooperare interinstituțională	<i>Observații și propuneri formulate de Asociația Magistraților din România (AMR)</i>
<p>Art. 5 - (1) Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii.</p> <p>(2) Judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină de la</p>	<p>Alineatul (1) al articolului 5 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 5 - (1) Funcțiile de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu exercitarea oricăror alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, a activităților de formare și perfecționare desfășurate de instituțiile de pregătire profesională a altor profesii juridice, în condițiile legii, precum și a funcțiilor ce decurg din obligațiile asumate de România ca stat membru al Uniunii Europene ori care sunt ocupate pe baza unor tratate internaționale la care România este parte, în condițiile legii.</p>		<p>Regimul incompatibilităților aplicabil magistraților este, în prezent, unul foarte rigid, motiv pentru care o reșezare a acestuia este binevenită. Dar textul, astfel cum este propus spre modificare, nu are claritatea necesară, lăsând loc interpretărilor, cu potențial efect de vulnerabilizare a statutului magistratului.</p> <p>Prin urmare, considerăm că, pentru stabilirea, în mod clar, a modalității de conturare a incompatibilităților trebuie precizate noțiunile/sintagmele utilizate, respectiv, „instituțiile de pregătire profesională a altor profesii juridice” - din textul de lege înțelegându-se orice instituție care se recomandă ca fiind de pregătire profesională a altor profesii juridice, indiferent dacă face parte din sistemul public sau privat.</p> <p>Aceste precizări au legătură cu stabilirea limitelor în care activitățile pot fi exercitate, incluzând aspectul important al posibilității/imposibilității magistratului de a obține/accepta remunerarea pentru aceste activități, astfel încât să nu se ajungă la</p>

<p>orice activitate legată de actul de justiție în cazuri care presupun existența unui conflict între interesele lor și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății, cu excepția cazurilor în care conflictul de interese a fost adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau conducătorului parchetului și s-a considerat că existența conflictului de interese nu afectează îndeplinirea imparțială a atribuțiilor de serviciu.</p>	<p>(2) Judecătorii și procurorii sunt obligați să se abțină în înfăptuirea actului de justiție sau în exercitarea atribuțiilor de serviciu de la orice activitate care creează un conflict între interesele lor personale sau patrimoniale și interesul public de înfăptuire a justiției sau de apărare a intereselor generale ale societății. Conflictul de interese va fi adus la cunoștință, în scris colegiului de conducere al instanței sau parchetului care apreciază asupra existenței sau inexistenței unui conflict de interese".</p>		<p>situații în măsură să-i afecteze cariera profesională.</p> <p>Pentru a se evita repetarea între reglementările din alin. 1 și alin. 1¹, propunem includerea funcțiilor și activităților cu caracter științific și de cercetare științifică în acest alineat, nefiind necesară, în acest context, nominalizarea Academiei Române – care este o instituție eminentă științifică - și nici precizarea „sau alte instituții de cercetare științifică”.</p> <p>Din punctul de vedere al tehnicii de redactare, ar trebui fie evidențiate toate aceste instituții de vârf, incluzând, bunăoară, Academia de Științe Juridice din România, fie desemnate printr-o categorie generică în care se includ, și anume „instituții cu caracter științific și de cercetare științifică”. Însă, având în vedere că „funcțiile și activitățile cu caracter științific și de cercetare științifică” nu pot fi desfășurate decât în legătură cu „instituții cu caracter științific și de cercetare științifică”, textul are claritate fără menționarea acestora din urmă (în caz contrar exprimarea devenind pleonastică).</p> <p>Utilizarea expresiei „formare și perfecționare” (propusă prin alin. 2), în loc de „instruire” – cu referire la INM -, apare ca având semnificații mai clare.</p> <p>Forma propusă: <i>Art. 5-(1) Funcțiile de judecător, procuror,</i></p>
---	---	--	--

			<p><i>personal asimilat acestora, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu exercitarea oricăror alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, a funcțiilor și activităților cu caracter științific și de cercetare științifică, a celor de formare și perfecționare din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Greșieri, a activităților de formare și perfecționare desfășurate de instituțiile de pregătire profesională a altor profesii juridice, în condițiile legii, precum și a funcțiilor ce decurg din obligațiile asumate de România ca stat membru al Uniunii Europene ori care sunt ocupate pe baza unor tratate internaționale la care România este parte, în condițiile legii.</i></p>
	<p>La articolul 5, după alineatul (1), se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²) , cu următorul cuprins: <i>„(1¹) Îndeplinirea unor misiuni în străinătate în cadrul unor organizații internaționale interguvernamentale sau al instituțiilor Uniunii Europene, exercitarea unor activități ca expert, manager de proiect, consilier rezident ori echivalent în cadrul unor programe cu finanțare națională sau internațională în interesul justiției ori în interes</i></p>	<p><i>„(1¹) Îndeplinirea unor misiuni în străinătate în cadrul unor organizații internaționale interguvernamentale sau al instituțiilor Uniunii Europene, exercitarea unor activități în interesul justiției ori în interes științific, exercitarea funcției de judecător sau alte funcții judiciare la instanțe internaționale sau europene ori</i></p>	<p>Formularea anterior propusă, a acestui text, conținând sintagma „misiuni <i>temporare</i>” – la care ar trebui adăugată și sintagma „activități <i>temporare</i>”, prin care se înțelege, în acord cu DEX, că durează un anumit timp (adică o durată de vreme limitată) era judicioasă, în condițiile în care, prin raportare la calitatea de magistrat, nu este justificată acreditarea, prin lege, a posibilității de îndeplinire a unor altfel de activități <i>sine die</i>, cu atât mai mult cu cât, în alin. 2, se pune expres problema ca exercitarea misiunilor și activităților să nu afecteze buna desfășurare</p>

	<p>științific, exercitarea funcției de judecător sau alte funcții judiciare la instanțe internaționale sau europene ori cea de procuror european delegat sau adjunct ale acestuia, <i>calitatea de membru în comitete internaționale</i>, precum și îndeplinirea unor activități de formare profesională în domeniul juridic ori a unor activități cu caracter științific organizate de Academia Română sau alte instituții de cercetare științifică nu sunt incompatibile cu funcțiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(1²) Asupra caracterului compatibil sau incompatibil al funcțiilor și activităților prevăzute la alin. (1) și (1¹) se pronunță Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, printr-un aviz consultativ, motivat. Oportunitatea exercitării misiunilor și activităților prevăzute la alin. (1) se apreciază de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, astfel încât acestea să nu afecteze buna desfășurare a activității din cadrul instanței/parchetului.”</p>	<p>cea de procuror european delegat sau adjunct ale acestuia, precum și îndeplinirea unor activități de formare profesională în domeniul juridic ori a unor activități cu caracter științific organizate de Academia Română sau alte instituții de cercetare științifică nu sunt incompatibile cu funcțiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(1²) Asupra caracterului compatibil sau incompatibil al activităților prevăzute la alin. (1) și (1¹) se pronunță Consiliul Superior al Magistraturii, anterior desfășurării activității, la cererea persoanei interesate. Oportunitatea exercitării misiunilor și activităților prevăzute la alin. (1) și (1¹) se apreciază de Consiliul Superior al Magistraturii, astfel încât acestea să nu afecteze buna desfășurare a activității din cadrul instanței/parchetului.”</p>	<p>a activității în cadrul instanței sau parchetului. De asemenea, ar trebui concretizat termenul „temporare”, printr-o limită maximă.</p> <p>Activitățile de „formare profesională în domeniul juridic” nu mai trebuie reluate întrucât sunt cuprinse în alin. 1 – „formare și perfecționare” în cadrul INM, SNG, instituții de pregătire profesională a altor profesii juridice (cu necesitatea clarificării acestei ultime formulări, potrivit celor anterior relevate, la alin. 1). La fel și cele cu caracter științific.</p> <p>Forma propusă: <i>(1¹) Îndeplinirea unor misiuni temporare în străinătate în cadrul unor organizații internaționale interguvernamentale sau al instituțiilor Uniunii Europene, cu o durată care să nu depășească 3 ani, exercitarea unor activități temporare ca expert, manager de proiect, consilier rezident ori echivalent în cadrul unor programe cu finanțare națională sau internațională în interesul justiției ori în interes științific, cu o durată care să nu depășească 3 ani, exercitarea funcției de judecător sau alte funcții judiciare la instanțe internaționale sau europene ori cea de procuror european delegat sau adjunct ale acestuia, <i>calitatea de membru în comitete internaționale</i>, nu sunt incompatibile cu funcțiile prevăzute la alin. (1).</i></p>
--	---	---	---

			<p>AMR consideră că este justă și fundamentată constituțional, analizarea, de către fiecare Secție a CSM, a cererilor privind acordarea avizului consultativ motivat, problemele specifice judecătorilor, respectiv procurorilor netrebuind să formeze obiectul hotărârilor Plenului, cu atât mai mult cu cât se pune și problema drepturilor și carierei judecătorilor, care este necesar să fie analizate de judecători, aceștia fiind cei ce au, legalmente, atributele esențiale ale inamovibilității și independenței, consacrate de art. 124 124 alin. 3 și art. 125 alin. 1 din Constituție. În acest cadru stabilit de Legea fundamentală, orice act sau orice procedură ce privește cariera ori statutul judecătorilor nu poate proveni decât de la o persoană căreia îi sunt recunoscute și garantate, prin Constituție, în exercitarea atribuțiilor sale, caracterele esențiale ale independenței și inamovibilității, și nu de la o persoană care nu se bucură de acest statut.</p> <p>Astfel, conform art. 132 alin. 1 din Constituție și dintr-o interpretare <i>per a contrario</i>, procurorii nu sunt nici independenți (fiind sub autoritatea ministrului justiției, lipsa de independență a procurorilor români, potrivit organizării sistemului judiciar, fiind statuată și în jurisprudența CEDO), nici inamovibili (ci se bucură doar de stabilitate), deci, chiar</p>
--	--	--	---

			<p>din perspectiva Constituției, nu oferă aceleași garanții.</p> <p>Consecința este că niciun procuror, nefiind nici independent, nici inamovibil, potrivit statului să legal, nu poate interveni în niciun fel în statutul ori cariera unui judecător, care presupune adoptarea actelor în proceduri privind drepturile, cariera ori disciplina unui judecător. O altă abordare ar însemna să se atribuie procurorilor putere de decizie în chestiunea drepturilor, carierei și disciplinei judecătorilor, fără ca ei înșiși (procurorii) să aibă atributele independenței și inamovibilității, cu efectul încălcării dispozițiilor constituționale privind independența și inamovibilitatea judecătorilor.</p> <p>.</p> <p>De asemenea, analizarea compatibilității/incompatibilității trebuie realizată la cererea judecătorului sau procurorului, însă, într-o procedură a cărei durată să asigure soluționarea cererii anterior împlinirii termenului la care magistratul trebuie să formuleze răspunsul privind dreptul său/carierea sa, din perspectiva posibilităților date de art. 5, context în care acel termen limită trebuie precizat în cerere, sub sancțiunea neluării în seamă.</p> <p>În fine, formularea „la cererea persoanei interesate” nu își găsește aplicarea în acest text de lege care privește caracterul compatibil sau incompatibil al activităților</p>
--	--	--	---

			<p>prevăzute la alin. 1 și 1¹, pe care <i> judecătorul sau procurorul</i> urmează să le desfășoare, scop în care el este cel care solicită avizul, având calitatea de a investi Secția corespunzătoare a Consiliul Superior al Magistraturii cu cererea.</p> <p>Forma propusă: <i>(I²) Asupra caracterului compatibil sau incompatibil al funcțiilor și activităților prevăzute la alin. (1) și (11) se pronunță Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, printr-un aviz consultativ, motivat, la cererea judecătorului sau procurorului, anterior împlinirii termenului limită la care dreptul trebuie exercitat, dacă în cerere se precizează un asemenea termen. Oportunitatea exercitării misiunilor și activităților prevăzute la alin. (1) se apreciază de Secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, astfel încât acestea să nu afecteze buna desfășurare a activității din cadrul instanței/parchetului.</i></p>
<p>Art. 7 - (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și personalul auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și parchetelor nu pot fi lucrători operativi,</p>	<p>Alineatul (2) al articolului 7 se modifică și va avea următorul cuprins:</p>		<p>Având în vedere discuțiile din spațiul public și demersurile repetate ale asociațiilor profesionale privind „acoperiții din justiție”, ar trebui păstrată și sintagma „potrivit legii penale”, pentru că eliminarea acesteia pare să inducă ideea unei atenuări a obligației.</p>

<p>inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.</p> <p>(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) completează, anual, o declarație autentică, pe propria răspundere potrivit legii penale, din care să rezulte că nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.</p>	<p>„(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) completează anual o declarație olografă pe propria răspundere din care să rezulte că nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații. Declarațiile se depun și se arhivează la compartimentul de resurse umane”.</p>		<p>Forma propusă:</p> <p><i>(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) completează anual o declarație olografă pe propria răspundere, potrivit legii penale, din care să rezulte că nu sunt lucrători operativi, inclusiv acoperiți, informatori sau colaboratori ai serviciilor de informații.</i></p>
	<p>La articolul 8, se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:</p> <p>„(1¹) În cazul dobândirii, prin moștenire, a calității de asociați sau acționari la societăți, instituții de credit sau financiare, societăți de asigurare/reasigurare, companii naționale, societăți naționale sau regii autonome, magistrații sunt obligați să ia măsurile necesare, astfel încât această calitate să înceteze în termen de maximum un an de la data dobândirii ei efective.”</p>		<p>Precizarea este binevenită fiindcă pot exista și astfel de situații în viața unui magistrat, iar termenul pentru rezolvarea acestora - având drept cauză oricare dintre ipotezele enumerate limitativ - este unul rezonabil.</p>
<p>Art. 15 - (1) Concursul de admitere se organizează anual la data și locul stabilite de Institutul Național al Magistraturii, cu aprobarea Consiliului Superior al Magistraturii. Data, locul,</p>		<p>Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 15 - (1) Concursul de admitere se organizează anual la data și locul stabilite de Institutul Național al Magistraturii, cu aprobarea</p>	

modul de desfășurare a concursului de admitere și numărul de locuri scoase la concurs se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin **60 de zile** înainte de data stabilită pentru concurs.

(2) Datele prevăzute la alin.

(1) se aduc la cunoștință și printr-un comunicat care se publică în trei cotidiane centrale.

(3) Pentru înscrierea la concursul prevăzut la alin. (1), candidatul plătește o taxă al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de cheltuielile necesare pentru organizarea concursului.

(4) Consiliul Superior al Magistraturii stabilește în fiecare an numărul de cursanți, în funcție de posturile de judecători și procurori vacante, precum și

Consiliului Superior al Magistraturii. Data, locul, modul de desfășurare a concursului de admitere și numărul de locuri scoase la concurs se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii, cu cel puțin **6 luni** înainte de data stabilită pentru concurs.

(2) După publicarea datelor prevăzute la alin. (1), se verifică îndeplinirea condiției bunei reputații și a condiției de a fi apt din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției, pentru persoanele care își exprimă intenția de a participa la concurs. În vederea evaluării psihologice, persoana interesată plătește o taxă al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) Procedura de verificare a îndeplinirii condiției bunei reputații și a condiției de a fi apt din punct de vedere

de cele care vor fi înființate.

(5) Comisia de admitere, comisia de elaborare a subiectelor și comisia de soluționare a contestațiilor sunt numite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Verificarea dosarelor candidaților și îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) se realizează de comisia de admitere.

(6) Rezultatele concursului se afișează la sediul Institutului Național al Magistraturii și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii și pe cea a Institutului Național al Magistraturii.

(7) Candidații nemulțumiți de rezultatele concursului pot formula contestații în termen de 3 zile de la afișare la comisia de soluționare a contestațiilor. Aceasta le va soluționa în termen de 3 zile. Decizia comisiei de soluționare a contestațiilor

psihologic pentru exercitarea funcției, inclusiv modalitatea de constituire a comisiilor de evaluare psihologică și plata membrilor acestora, se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 106 lit. a).

(4) Calificativul „admis” obținut la evaluarea psihologică este valabil și la concursurile de admitere la Institutul Național al Magistraturii sau de admitere în magistratură organizate ulterior, dacă de la data evaluării psihologice și până la data publicării anunțului de organizare a concursului în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, nu a trecut mai mult de 1 an.

(5) **Persoanele care îndeplinesc condiția bunei reputații și sunt apte din punct de vedere psihologic pentru exercitarea funcției se pot înscrie la concursul prevăzut la alin. (1).** Pentru înscrierea la concurs, candidatul plătește o taxă al cărei quantum se stabilește prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, în funcție de

este irevocabilă, dispozițiile alin. (6) fiind aplicabile în mod corespunzător.

(8) Verificarea îndeplinirii **condiției bune reputații** și a condiției de a fi apt din punct de vedere medical și **psihologic** pentru exercitarea funcției se realizează după afișarea rezultatelor definitive ale concursului.

cheltuielile necesare pentru organizarea concursului.

(6) Procedura de organizare și desfășurare a concursului prevăzut la alin. (1), inclusiv comisiile de concurs și constituirea acestora, probele de concurs și modalitatea de stabilire și contestare a rezultatelor, se stabilesc prin regulamentul prevăzut la art. 106 lit. a).

(7) Consiliul Superior al Magistraturii stabilește în fiecare an numărul de cursanți, în funcție de posturile de judecători și procurori vacante, precum și de cele care vor fi înființate.

(8) Verificarea îndeplinirii condiției de a fi apt din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției se realizează după afișarea rezultatelor definitive ale concursului.”

Precizare:

În esență, propunerile prezentate mai sus urmăresc ca verificarea condiției de bună-reputație și a condiției de a fi apt din punct de vedere

		<p>psihologic pentru exercitarea funcției să se facă anterior susținerii probelor de concurs, în vederea evitării litigiilor în instanță cu candidații declarați admiși la probele de concurs, în privința cărora se constată ulterior că nu îndeplinesc cele două condiții.</p> <p>Referitor la procedura de verificare a îndeplinirii condiției bune reputații, una dintre variantele ce ar putea fi dezvoltate prin legislația secundară presupune implicarea curților de apel în această verificare.</p>	
		<p>După articolul 15 se introduce un nou articol, articolul 15¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 15¹ - Admiterea pe posturile de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii și al instituțiilor coordonate sau subordonate, Ministerului Public, precum și al Ministerului Justiției și al instituțiilor coordonate sau subordonate, se face prin concursul de admitere la</p>	

		Institutul Național al Magistraturii. Posturile respective se evidențiază separat.”	
<p>Art. 16 - (1) Cursanții Institutului Național al Magistraturii au calitatea de auditori de justiție.</p> <p>(2) Formarea profesională inițială în cadrul Institutului Național al Magistraturii constă în pregătirea teoretică și practică a auditorilor de justiție pentru a deveni judecători sau procurori.</p> <p>(3) Durata cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție este de 2 ani. După primul an de cursuri, auditorii de justiție optează, în ordinea mediilor și în raport cu numărul posturilor, pentru funcția de judecător sau procuror.</p> <p>(4) În perioada cursurilor, auditorii de justiție efectuează stagii de practică în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor, asistă la ședințele de judecată și la activitatea de urmărire penală, pentru a cunoaște în mod direct activitățile pe care le</p>		<p>La articolul 16, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Durata cursurilor de formare profesională a auditorilor de justiție este de 1 an. După concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii, candidații declarați admiși optează, în ordinea mediilor și în raport cu numărul locurilor scoase la concurs, pentru funcția de judecător sau procuror.”</p>	

<p>desfășoară judecătoria, procurorii și personalul auxiliar de specialitate.</p> <p>(5) Programul de formare profesională a auditorilor de justiție se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.</p>			
	<p>La articolul 17, după alin. (3) se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:</p> <p>„(3¹) Auditorii de justiție beneficiază de decontarea materialelor didactice, în condițiile și în limita unui plafon lunar stabilite de Regulamentul Institutului Național al Magistraturii. Auditorii de justiție beneficiază în mod gratuit de cazare în spațiile de cazare ale Institutului Național al Magistraturii, în limita locurilor disponibile, în condițiile stabilite prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii. Cheltuielile de întreținere se suportă de Institut.</p> <p>(3²) Auditorii de justiție beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în condițiile respectării dispozițiilor legale privind plata contribuției pentru asigurările sociale de sănătate, precum și de plata indemnizației de</p>		

	maternitate, risc maternal și pentru creșterea copilului, pe durata concediilor respective.”		
Art. 17 (4) Auditorii de justiție beneficiază de drepturile prevăzute de art. 79 alin. (4) și (5), care se aplică în mod corespunzător.	La articolul 17, alineatul (4) se abrogă.		
	După articolul 17 se introduc trei noi articole, art. 17¹, art. 17² și 17³, cu următorul cuprins: „ Art. 17¹ - Dispozițiile legale privind incompatibilitățile și interdicțiile judecătorilor și procurorilor se aplică și auditorilor de justiție. Art. 17² – Auditorii de justiție au drepturile prevăzute la art. 79 alin. (3) și art. 80, precum și îndatoririle prevăzute la art. 90-93 din prezenta lege. Art. 17³ - Cheltuielile de transport ale personalului de instruire al Institutului Național al Magistraturii care nu are domiciliul sau reședința în municipiul București, care participă la activitățile de formare profesională inițială organizate de Institutul Național al Magistraturii, se suportă din bugetul acestei instituții.”		
Art. 18 - (1) Abaterile			

<p>disciplinare ale auditorilor de justiție de la îndatoririle ce le revin potrivit legii sau Regulamentului Institutului Național al Magistraturii se sancționează disciplinar.</p> <p>(2) Constituie abateri disciplinare:</p> <p>a) desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor ce le revin;</p> <p>b) atitudinile ireverențioase față de colegi, personalul de instruire și de conducere al Institutului Național al Magistraturii, precum și față de persoanele cu care intră în contact în perioada efectuării stagiului;</p> <p>c) absențele nemotivate de la cursuri, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună.</p>	<p>Alineatul (2) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Constituie abateri disciplinare:</p> <p>a) atitudinile care aduc atingere bunelor moravuri sau ordinii publice, atitudinile ireverențioase față de colegi, personalul de instruire și de conducere al Institutului Național al Magistraturii, precum și față de persoanele cu care intră în contact în perioada efectuării stagiului;</p> <p>b) absențele nemotivate de la activitățile obligatorii stabilite prin programul de formare, dacă acestea depășesc 8 ore într-o lună;</p> <p>c) faptele prevăzute la art. 99 lit. a), b), d), f), h), j), l), m), n) și q), dispoziții care se aplică în mod corespunzător.”</p>		
<p>Art. 18</p> <p>(4) Avertismentul se aplică, în scris, de directorul Institutului Național al Magistraturii și poate fi contestat la consiliul științific al institutului.</p>	<p>La articolul 18, alineatul (4) se abrogă.</p>		
<p>Art. 18</p>	<p>Alineatul (5) al articolului 18 se modifică și va avea următorul</p>		

<p>(5) Sancțiunile prevăzute la alin. (3) lit. b), c) și d) se aplică de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii.</p>	<p>cuprins: „(5) Sancțiunile prevăzute la alin. (3) se aplică de Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii, după efectuarea cercetării disciplinare. Răspunderea disciplinară se prescrie în termen de un an de la săvârșirea faptei.”</p>		
<p>Art. 18 (8) Procedura de constatare a abaterilor și de aplicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.</p>	<p>Alineatul (8) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins: „(8) Procedura de cercetare disciplinară și de aplicare a sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.”</p>		
	<p>La articolul 18, după alineatul (8) se introduc 3 noi alineate, alin. (9) – (11), cu următorul cuprins: „(9) Cercetarea disciplinară se suspendă atunci când împotriva auditorului de justiție s-a dispus trimiterea în judecată pentru aceeași faptă. (10) Organul de urmărire penală este obligat să comunice Institutului Național al Magistraturii actul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a auditorului de justiție. (11) Suspendarea cercetării disciplinare se dispune de către persoana din cadrul Institutului Național al Magistraturii cu atribuții</p>	<p>(10) Organul de urmărire penală este obligat să comunice, de îndată, Institutului Național al Magistraturii actul prin care s-a dispus trimiterea în judecată a auditorului de justiție. (11) Suspendarea cercetării disciplinare se dispune de către directorul Institutului Național al Magistraturii și</p>	

	<p>în procedura de constatare a abaterilor disciplinare și operează până când soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă. Hotărârea definitivă este comunicată de îndată Institutului Național al Magistraturii. Pe durata suspendării cercetării disciplinare, cursul prescripției răspunderii disciplinare este suspendat”.</p>	<p>operează până când soluția pronunțată în cauza care a motivat suspendarea a devenit definitivă. Hotărârea definitivă este comunicată de îndată Institutului Național al Magistraturii. Pe durata suspendării cercetării disciplinare, cursul prescripției răspunderii disciplinare este suspendat”.</p>	
	<p>După articolul 18, se introduce nou articol, art. 18¹, cu următorul cuprins: „Art. 18¹ - (1) Pe durata cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a), c) și e). (2) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) se constată de către Consiliul științific al Institutului Național al Magistraturii și atrage exmatricularea, precum și obligarea la restituirea bursei și a cheltuielilor de formare profesională, în acele situații imputabile auditorilor. Consiliul științific este sesizat de directorul Institutului Național al Magistraturii, din oficiu sau la solicitarea oricărei persoane interesate.</p>		

	<p>(3) Procedura de verificare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) se stabilește prin Regulamentul Institutului Național al Magistraturii.</p> <p>(4) Dispozițiile art. 18 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (2), condamnarea definitivă a auditorilor pentru o infracțiune din culpă ori amânarea aplicării pedepsei pentru același tip de infracțiune, precum și renunțarea la urmărirea penală sau renunțarea la aplicarea pedepsei printr-o hotărâre definitivă nu conduce la exmatriculare, dacă se apreciază de către Consiliul Științific că infracțiunea săvârșită nu aduce atingere demnității calității de auditor de justiție sau imaginii Institutului”.</p>		
<p>Art. 19 - (1) După încheierea cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție susțin un examen de absolvire, constând în probe teoretice și practice, prin care se verifică însușirea cunoștințelor necesare exercitării funcției de</p>	<p>Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 19 – (1) După încheierea cursurilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, auditorii de justiție susțin un examen de absolvire prin care se verifică însușirea cunoștințelor, competențelor și abilităților necesare exercitării funcției de judecător sau de procuror, precum și un test psihologic.</p>	<p>„(2) Auditorii de justiție care au promovat examenul prevăzut la alin. (1) vor fi</p>	

judecător sau de procuror.

(2) Auditorii de justiție care au promovat examenul prevăzut la alin. (1) vor fi numiți, potrivit legii, de regulă, în funcțiile pentru care au optat după primul an de cursuri în cadrul Institutului Național al Magistraturii.

(3) Auditorii de justiție care nu promovează examenul de absolvire se pot prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia la următoarea sesiune organizată de Institutul Național al Magistraturii. În cazul în care auditorul de justiție nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în a doua sesiune, el nu poate fi numit ca judecător sau procuror și este obligat să restituie bursa și cheltuielile de școlarizare.

(2) Auditorii de justiție care au promovat examenul prevăzut la alin. (1) vor fi numiți, potrivit legii, **de regulă**, în funcțiile pentru care au optat **potrivit art. 16 alin. (3)**.

(3) Auditorii de justiție care nu promovează examenul de absolvire se pot prezenta încă o dată pentru susținerea acestuia la următoarea sesiune, organizată de Institutul Național al Magistraturii **pentru următoarea promoție de auditori**. În cazul în care auditorul de justiție nu se prezintă, în mod nejustificat, la examen sau nu promovează examenul în a doua sesiune, el nu poate fi numit ca judecător sau procuror stagiar și este obligat să restituie bursa și cheltuielile **de formare profesională**.

(4) **Dacă în urma susținerii testului psihologic, auditorul este declarat inapt, el nu poate fi numit judecător sau procuror stagiar.**

(5) **În cazul în care auditorul de justiție nu promovează examenul de absolvire, precum și în cazul în care nu a susținut examenul de absolvire în prima sesiune, acesta nu beneficiază de bursă și de alte drepturi ale auditorilor până la promovarea examenului. În**

numiți, potrivit legii, în funcțiile pentru care au optat **potrivit art. 16 alin. (3). Consiliul Superior al Magistraturii stabilește judecătoriile și parchetele de pe lângă acestea la care vor fi alocate posturi de judecător sau procuror stagiar, precum și numărul acestor posturi. Posturile de judecători și de procurori stagiar se alocă suplimentar celor prevăzute în schema de personal a instanței sau parchetului.”**

	această perioadă, auditorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicții și incompatibilități; această perioadă nu constituie vechime în funcție și în magistratură.”		
<p>Art. 21 - (1) Judecătorii stagieri și procurorii stagieri sunt numiți în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza mediei generale, obținută prin însumarea celor trei medii de la sfârșitul fiecărui an de studiu și de la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.</p> <p>(¹) Perioada cuprinsă între promovarea examenului de absolvire și numirea de către Consiliul Superior al Magistraturii în funcția de judecător sau procuror stagiar, precum și perioada în care o persoană a avut calitatea de judecător sau procuror stagiar, dacă a promovat examenul de capacitate prevăzut de art. 25, constituie vechime în funcția de judecător sau procuror.</p> <p>(2) Judecătorii stagieri și procurorii stagieri pot fi</p>		<p>La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 21 - (1) Judecătorii stagieri și procurorii stagieri sunt numiți în funcție de către Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza mediei generale, obținută prin însumarea mediei de la sfârșitul anului de studiu și a cele de la examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii.”</p>	

<p>numiți în funcție numai la judecătorii sau, după caz, la parchetele de pe lângă acestea.</p> <p>(3) Judecătorii stagiari se bucură de stabilitate.</p>			
	<p>La articolul 21, după alineatul (1¹), se introduce un nou alineat, alin. (1²), cu următorul cuprins:</p> <p>„(1²) Anterior numirii lor ca judecători sau procurori stagiari, absolvenții Institutului Național al Magistraturii sunt verificați sub aspectul îndeplinirii cerinței de a avea o bună reputație. Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște cu privire la îndeplinirea cerinței privind buna reputație, pe baza verificărilor efectuate de Institutul Național al Magistraturii. Absolvenții Institutului Național al Magistraturii care nu se bucură de o bună reputație nu pot fi numiți ca judecători sau procurori stagiari.”</p>		
<p>Art. 21 (3) Judecătorii stagiari se bucură de stabilitate.</p>	<p>Alineatul (3) al articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Judecătorii stagiari și procurorii stagiari se bucură de stabilitate”.</p>		
<p>Art. 22 - (1) Durata stagiului</p>		<p>La articolul 22, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p>	

<p>este de 1 an.</p> <p>(2) În perioada stagiului, judecătorii și procurorii sunt obligați să continue formarea profesională, sub coordonarea unui judecător sau procuror anume desemnat de președintele judecătorei sau, după caz, de prim-procurorul parchetului de pe lângă această instanță.</p> <p>(3) Conducerea instanțelor și a parchetelor este obligată să asigure toate condițiile pentru buna desfășurare a stagiului.</p>		<p>„Art. 22 - (1) Durata stagiului este de 2 ani.”</p> <p>La articolul 22, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:</p> <p>„(4) După primele 6 luni de stagiul, președintele instanței sau, după caz, conducătorul parchetului la care funcționează judecătorul sau procurorul stagiar întocmește, cu consultarea judecătorului sau procurorului desemnat să coordoneze activitatea judecătorului sau procurorului stagiar, precum și a judecătorilor definitivii împreună cu care judecătorul stagiar a participat la judecată, un referat de evaluare individuală privind însușirea cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau procuror.”</p>	
		<p>După articolul 22 se introduc patru articole noi, articolele</p>	<p>Propunerile Comisiei nr. 1 cuprinse în art. 22¹-art. 22⁴ vizează reintroducerea statului/</p>

		<p>22¹ - 22⁴, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 22¹ – (1) În primele 6 luni de la numirea în funcție, judecătorii stagiați și procurorii stagiați efectuează lucrările necesare completării pregătirii profesionale, care nu implică pronunțarea unei hotărâri, în cazul judecătorilor, sau dreptul de a pune concluzii în instanță și de a semna acte procesuale și procedurale, în cazul procurorilor.</p> <p>(2) În aceeași perioadă, judecătorii stagiați participă la ședințe de judecată, prin rotație, la complete ale instanței constituite din judecători definitiv stabiliți de președintele instanței. În cauzele la care participă, judecătorul stagiar are vot consultativ la deliberări și, la solicitarea președintelui completului de judecată, redactează proiectul hotărârii.</p> <p>Art. 22² – (1) După 6 luni de funcționare efectivă, judecătorii care efectuează stagiul la instanțe vor susține</p>	<p>examenului după 6 luni de la numirea în funcție, într-o modalitate similară celei anterior reglementate prin art. 55-59 din Legea nr. 92/1992 – fiind aduse distincții și detalieri în privința procedurii de examen.</p> <p>Pe de o parte, perioada stagiului este menită să asigure condițiile pentru aplicabilitatea concretă a cunoștințelor preponderent teoretice dobândite prin formarea inițială (trebuind să acceptăm realitatea potrivit căreia, cu toate că în curricula INM sunt prevăzute și perioade/activități practice, transpunerea efectivă a cunoștințelor teoretice, conexiunea necesară dintre teorie și practică, se realizează numai când auditorul de justiție devine magistrat). Această perioadă de „stagiatură” este utilizată și în alte domenii importante care, chiar dacă nu fac parte din puterile statului, pot oferi exemple referitoare la necesitatea și eficiența prevederii unei astfel de perioade, la începutul carierei (e.g., în domeniul medical, dobândirea statului de medic specialist este condiționată de un examen susținut după o perioadă de „rezidențiat” – cu o durată de până la 6 ani -, la baza căreia stă, de asemenea, un examen în urma căruia se hotărăște specialitatea și instituția medicală în cadrul căreia se va desfășura perioada de rezidențiat; potrivit art. 1 din O.G. nr. 18/2009, rezidențiatul asigură</p>
--	--	--	--

		<p>un examen cu privire la cunoștințele dobândite, în vederea exercitării dreptului de a desfășura activitatea de judecată.</p> <p>(2) Examenul va fi susținut la sediul curții de apel în circumscripția căreia funcționează judecătorii stagiați, în fața unei comisii numite de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea colegiului de conducere al curții de apel. Comisia este prezidată de președintele, unul dintre vicepreședinți sau de un președinte de secție al curții de apel. Din comisie mai fac parte 1 judecător de la curtea de apel, 1 judecător de la tribunalele din circumscripția curții de apel și 1 judecător de la judecătoriile din circumscripția curții de apel cu o vechime de cel puțin 5 ani în funcția de judecător.</p> <p>Art. 22³ – (1) Examenul prevăzut la art. 22² constă într-o probă orală, pe baza căreia comisia să-și poată forma convingerea că judecătorul stagiar și-a însușit cunoștințele</p>	<p>„pregătirea necesară obținerii uneia dintre specialitățile cuprinse în Nomenclatorul specialităților medicale”).</p> <p>Pe de altă parte, este adevărat că scăderea mediei de vârstă a corpului de magistrați – determinată de condițiile de promovare și de lipsa stagiaturii -, a fost unul din factorii care a făcut posibilă asimilarea mai rapidă a unei serii de reforme, observându-se, în acest sens, o schimbare a mentalității sistemului judiciar, prin comparație cu perioada anterioară anului 2000.</p> <p>Însă, existența unei perioade de continuare a pregătirii a avut, și în perioada de activitate a Legii nr. 92/1992, efecte pozitive – pentru motivele mai sus arătate.</p>
--	--	--	--

		<p>necesare pentru a putea desfășura activitatea de judecată. La examinarea judecătorului stagiar, comisia ține seama și de aspectele consemnate în referatul întocmit potrivit art. 22 alin. (4).</p> <p>(2) După susținerea examenului, președintele curții de apel informează Consiliul Superior al Magistraturii și președintele judecătorei dacă judecătorul stagiar a obținut dreptul de a desfășura activitatea de judecată. În caz de nepromovare a examenului, se va stabili o nouă dată pentru reexaminarea judecătorului stagiar. Reexaminarea se realizează de către o comisie compusă din alți judecători, numită în condițiile art. 22² alin. (2).</p> <p>(3) Consiliul Superior al Magistraturii dispune eliberarea din funcție a judecătorului stagiar care a fost respins de două ori la examenul prevăzut la art. 22².</p> <p>Art. 22⁴ - Prevederile art. 22² și 22³ se aplică în mod</p>	
--	--	---	--

		corespunzător procurorilor stagiați pentru obținerea dreptului de a pune concluzii în instanță și de a semna acte procesuale și procedurale, comisia de examinare fiind compusă din procurori.”	
<p>Art. 23 - (1) Judecătorii stagiați judecă:</p> <p>a) acțiunile posesorii, cererile privind pensiile de întreținere, cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă, cererile privind popririle, încuviințarea executării silite și luarea unor măsuri asigurătorii;</p> <p>b) litigiile patrimoniale având ca obiect plata unei sume de bani sau predarea unui bun, în cazul în care valoarea obiectului litigiului nu depășește 100 milioane lei (10 mii lei RON);</p> <p>c) plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor contravenționale;</p> <p>d) ordonanța de plată;</p> <p>e) reabilitarea;</p> <p>f) constatarea intervenției</p>		<p>La articolul 23, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 23 - (1) Judecătorii stagiați, care au obținut dreptul de a desfășura activitatea de judecată, judecă:</p> <p>a) acțiunile posesorii, cererile privind pensiile de întreținere, cererile privind înregistrările și rectificările în registrele de stare civilă, cererile privind validarea popririi, încuviințarea executării silite și măsurile asigurătorii;</p> <p>b) litigiile patrimoniale având ca obiect plata unei sume de bani sau predarea unui bun, în cazul în care valoarea obiectului litigiului nu depășește 20 mii lei;</p> <p>c) plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare a contravențiilor și</p>	

amnistiei ori grațierii;

g) infracțiunile prevăzute de Codul penal pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția celor de la art. 218 alin. (1) și (2), art. 219 alin. (1), art. 223, 226, 227, precum și art. 239 - 241.

de aplicare a sancțiunilor contravenționale;

d) **cererile privind ordonanța președințială;**

e) **cererile de emitere a ordonanței de plată;**

f) **cererile de valoare redusă, prevăzute la art. 1026 – 1033 din Codul de procedură civilă;**

g) **evacuarea din imobilele folosite sau ocupate fără drept, prevăzută la art. 1034 - 1049 din Codul de procedură civilă;**

h) reabilitarea;

i) constatarea intervenției amnistiei ori grațierii;

j) infracțiunile prevăzute de Codul penal pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, **inclusiv plângerile împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimitere în judecată, cererile de confirmare a soluțiilor de renunțare la urmărirea penală și cererile de confirmare a redeschiderii urmăririi penale în cauzele care au ca obiect aceste infracțiuni, cu excepția**

		infracțiunilor prevăzute la art. 218 alin. (1) și (2), art. 219 alin. (1), art. 223, 226, 227, precum și art. 239 – 241.”	
	<p>La articolul 23, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (10¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Judecătorii stagiari asistă și la ședințe de judecată cu alte tipuri de cauze decât cele prevăzute la alin. (1), prin rotație, la complete ale instanței constituite din judecători definitivii stabilite de președintele instanței. În cauzele la care asistă, judecătorul stagiar întocmește un raport consultativ asupra cauzei și poate redacta proiectul hotărârii.”</p>	<p>La articolul 23, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Judecătorii stagiari participă și la ședințe de judecată cu alte tipuri de cauze decât cele prevăzute la alin. (1), prin rotație, la complete ale instanței constituite din judecători definitivii stabilite de președintele instanței. În cauzele la care participă, judecătorul stagiar are vot consultativ la deliberări și, la solicitarea președintelui completului de judecată, redactează proiectul hotărârii.”</p>	<p>Forma textului propusă de Comisia nr. 1 este mai curpinzătoare și, în același timp, concretă. Considerăm că importantă este activitatea de redactare a proiectului hotărârii judecătorești, prin comparație cu întocmirea unui raport consultativ asupra cauzei și, având în vedere că este vorba despre acte care vizează, deopotrivă, argumentarea, în fapt și în drept, a hotărârii, nu este nevoie de o dublare a acestora.</p> <p>Se pune, însă, problema găsirii unui echilibru în privința volumului de muncă al judecătorilor stagiari, în condițiile în care participarea la ședințele de judecată cu alte tipuri de cauze decât cele prevăzute la alin. 1, constituie o atribuție în plus. Mai exact, pe de o parte, se impunme evitarea situațiilor în care judecătorului stagiar să nu i se ceară, de către președintele completului de judecată, redactarea vreunui proiect de hotărâre, iar, pe de altă parte, să i se solicite redactarea majorității sau tuturor proiectelor de hotărâre.</p> <p>Forma propusă: <i>(1¹) Judecătorii stagiari participă și la ședințe de judecată cu alte tipuri de cauze decât cele prevăzute la alin. (1), prin</i></p>

			<p><i>rotație, la complete ale instanței constituite din judecători definitiv stabiliate de președintele instanței. În cauzele la care participă, judecătorul stagiar are vot consultativ la deliberări și, la solicitarea președintelui completului de judecată, redactează proiectul hotărârii. Modalitatea de participare, prin rotație, la aceste complete, precum și numărul mediu lunar recomandat de proiecte de hotărâri pe care judecătorii stagiar le vor redacta se stabilesc prin hotărâre a colegiului de conducere, cu luarea în considerare a volumului de activitate al instanței și a încărcăturii pe magistrat.</i></p>
<p>Art. 23 (2) Procurorii stagiar au dreptul să efectueze și să semneze acte procedurale, sub coordonarea unui procuror care se bucură de stabilitate, și să pună concluzii în instanță.</p>	<p>Alineatul (2) al articolului 23 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Procurorii stagiar au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procesuale și procedurale, sub coordonarea unui procuror definitiv.”</p>	<p>La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Procurorii stagiar, care au promovat examenul prevăzut la art. 22², au dreptul să pună concluzii în instanță, să efectueze și să semneze acte procesuale și procedurale, sub coordonarea unui procuror definitiv.”</p>	
<p>Art. 24 - (1) Judecătorul sau procurorul care răspunde de coordonarea judecătorilor stagiar sau, după caz, a procurorilor stagiar întocmește trimestrial un</p>	<p>La articolul 24, alineatul (2) se abrogă.</p>	<p>Articolul 24 se abrogă.</p>	

<p>referat de evaluare individuală privind însușirea cunoștințelor practice specifice activității de judecător sau de procuror.</p> <p>(2) În vederea prezentării la examenul de capacitate, ultimul referat de evaluare individuală cuprinde avizul consultativ al președintelui curții de apel sau al procurorului general al parchetului de pe lângă aceasta.</p>			
<p>Art. 33 - (1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice,</p>	<p>Alineatul (1) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Pot fi numiți în magistratură, pe bază de concurs, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 14 alin. (2), foștii judecători și procurori care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, personalul de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), avocații, notarii, asistenții judiciari, consilierii juridici, executorii judecătorești cu studii superioare juridice, personalul de probațiune cu studii superioare juridice, ofițerii de poliție judiciară cu studii superioare juridice, grefierii cu studii superioare juridice, persoanele care au</p>		<p>AMR solicită excluderea executorului judecătoresc din categoria funcțiilor care permit înscrierea la examenul de admitere în magistratură. Generozitatea sintagmei „vechime în magistratură” a determinat nemulțumiri din partea persoanelor ce au o legătură directă cu actul de justiție, din cauza situațiilor repetate în care acestea au ajuns să fie dominate de „asimilați”.</p> <p>În cazul executorului judecătoresc trebuie să se țină seama de sfera atribuțiilor acestora, de categoria actelor ce îi intră în competență – potrivit art. 7 din Legea nr. 188/2000 -, elemente care nu răspund exigențelor „asimilării” vechimii lor cu vechimea în magistratură.</p>

persoanele care au îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, din Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.

(2) Concursul prevăzut la alin. (1) se organizează anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii, pentru ocuparea posturilor vacante de la judecătoria și parchetele de pe lângă acestea.

(2¹) Dispozițiile art. 15 alin. (8) se aplică în mod corespunzător.

(3) În termen de cel mult

îndeplinit funcții de specialitate juridică în aparatul Parlamentului, Administrației Prezidențiale, Guvernului, Curții Constituționale, Avocatului Poporului, Curții de Conturi sau al Consiliului Legislativ, în Institutul de Cercetări Juridice al Academiei Române și Institutul Român pentru Drepturile Omului, cadrele didactice din învățământul juridic superior acreditat, precum și magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în specialitate de cel puțin 5 ani.”

La articolul 33, alineatul (2¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Dispozițiile art. 15 se aplică în mod corespunzător.”

30 de zile de la data validării concursului prevăzut la alin. (1), Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcția de judecător sau, după caz, de procuror a candidaților admiși.

(4) Dispozițiile art. 30 alin.

(6) se aplică în mod corespunzător.

(5) - (107) *** Abrogate de O.U.G. Nr. 46/2008

(11) Președintele României poate refuza o singură dată numirea judecătorilor și procurorilor prevăzuți la alin.

(1). Refuzul motivat se comunică de îndată Consiliului Superior al Magistraturii.

(12) În situația în care Consiliul Superior al Magistraturii susține propunerea inițială, are obligația să motiveze opțiunea și să o comunice de îndată Președintelui României.

(13) După numirea în funcția de judecător sau procuror, persoanele

Alineatul (14) al articolului 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(14) Persoanele numite în condițiile prezentului articol nu pot fi delegate, detașate, transferate și nu pot promova la alte instanțe sau parchete timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție. **Delegarea, detașarea sau transferul se pot dispune, totuși, în situații excepționale în care se apreciază că acestea sunt necesare pentru buna desfășurare a activității instanței sau parchetului la care se solicită delegarea, detașarea sau transferul ori în care judecătorul sau procurorul, soțul sau soția acestuia, o rudă de gradul I sau altă persoană aflată în întreținere se află într-o stare a**

Textul **alin. 14** trebuie clarificat pentru că repetarea conjuncției disjunctive „sau”, referirea la „situații excepționale” de natură diferită (ținând de instanță/parchet și de statutul personal al judecătorului sau procurorului) și utilizarea apropiată a două forme ale aceluiași verb („aflată”, „se află”) dau o aparență de neclaritate reglementării.

Forma propusă:

(14) Persoanele numite în condițiile prezentului articol nu pot fi delegate, detașate, transferate și nu pot promova la alte instanțe sau parchete timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție. Delegarea, detașarea sau transferul se pot dispune, totuși, în situații excepționale în care se apreciază că acestea sunt necesare pentru

prevăzute la alin. (1) sunt obligate să urmeze, pe o perioadă de 6 luni, un curs de formare profesională în cadrul Institutului Național al Magistraturii, care va cuprinde în mod obligatoriu elemente de drept comunitar.

(14) Persoanele numite în condițiile prezentului articol nu pot fi delegate, detașate, transferate și nu pot promova la alte instanțe sau parchete timp de cel puțin 3 ani de la numirea în funcție.

(15) Judecătorii Curții Constituționale care, la data numirii, aveau funcția de judecător sau de procuror au dreptul, la încetarea

sănătății ce impune prezența sa în localitatea unde se solicită delegarea, detașarea sau transferul sau în alte situații excepționale intervenite după data numirii în condițiile alin. (1)”.

buna desfășurare a activității instanței sau parchetului la care se solicită delegarea, detașarea sau transferul ori în situații excepționale determinate de starea sănătății în care se află judecătorul sau procurorul, soțul sau soția acestuia, o rudă de gradul I sau altă persoană aflată în întreținere, impunând prezența judecătorului sau procurorului în localitatea unde se solicită delegarea, detașarea sau transferul, precum și în alte situații excepționale intervenite după data numirii în condițiile alin. (1).

<p>mandatului, să revină la postul deținut anterior.</p>			
	<p>După articolul 33 se introduc două noi articole, art. 33¹ și art. 33², cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 33¹ - Admiterea pe posturile de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Public și al Ministerului Justiției se face prin concursul de admitere în magistratură organizat de Institutul Național al Magistraturii, pe bază de protocol încheiat între Consiliul Superior al Magistraturii și instituțiile care scot posturile la concurs. Posturile respective se evidențiază separat. (MUTAT LA ART. 15¹)</p> <p>Art. 33² - (1) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de judecător sau procuror, care nu au fost sancționate disciplinar, nu au avut abateri de la Codul deontologic, au avut numai calificativul ”foarte bine” la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la</p>	<p>După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins:</p> <p><u>VARIANTA I</u></p> <p>„Art. 33¹ - (1) Persoanele care au ocupat minim <u>10 ani funcția de judecător sau procuror</u>, care nu au fost sancționate disciplinar, nu au avut abateri de la codul deontologic, au avut numai calificativul ”foarte bine” la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete <i>de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.</i></p> <p>(2) Avocații cu o vechime în profesie de cel puțin 18 ani, care nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la codul deontologic, pot fi numiți în funcții vacante de judecător sau procuror la judecătoriile sau parchetele care</p>	<p>Astfel cum AMR a susținut la dezbaterile privind Legile Justiției, organizate de MJ în perioada ianuarie-martie 2016, considerăm, pe de o parte, că nu trebuie respinsă, <i>de plano</i>, posibilitatea foștilor magistrați de a reveni în funcție, doar cu argumentul că nu mai pot face față provocărilor profesionale determinate de schimbarea legii, jurisprudenței și doctrinei.</p> <p>Pe de altă parte, această posibilitate trebuie prevăzută cu titlu de excepție, așa încât să creeze premisele revenirii în funcție a unor persoane cu bună reputație profesională (evitându-se, de exemplu, acordarea acestui beneficiu în favoarea celor care au fost suspectați ori s-a dovedit că au avut calitatea de colaborator/informator al fostei securități, chiar fără a face poliție politică) și care nu și-au încetat activitatea cu o (prea mare) perioadă de timp înainte (cel mult 5 ani), astfel încât perioada de timp trecută între eliberarea din funcție și reluarea acesteia să nu creeze dificultăți de adaptare la noile cerințe legislative și jurisprudențiale, interne și internaționale, precum și stabilirea unor bune relații, de colaborare, cu colegii.</p> <p><u>Forma propusă:</u></p> <p>Art. 33¹ (1) - Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de judecător sau</p>

instanțe sau parchete de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior. Nu pot fi numite în funcțiile de judecător sau procuror persoanele care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea.

(2) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin.

(2). Procedura de verificare a îndeplinirii acestor condiții se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(3) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) susțin un interviu în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(4) Dacă pentru aceleași posturi există și cereri de transfer ori s-au început procedurile pentru ocuparea acestora prin promovare, se va da prioritate promovărilor sau cererilor de transfer.”

funcționează pe lângă acestea, stabilite de către Consiliul Superior al Magistraturii.

(3) Nu pot fi numite în funcțiile de judecător sau procuror persoanele prevăzute la alin.

(1) și (2) care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea.

(4) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2).

Procedura de verificare a îndeplinirii acestor condiții se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(5) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) susțin un interviu în fața Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

(6) Dacă pentru aceleași posturi există și cereri de transfer ori s-au început procedurile pentru ocuparea acestora prin promovare, se va da prioritate promovărilor sau

procuror, care și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțele sau parchetele de același grad cu cele la care au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior, dacă îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții: a) nu a trecut o perioadă mai mare de 5 ani de la data eliberării din funcția de judecător sau procuror și până la data înregistrării cererii de ocupare, din nou, a funcției avute anterior; b) îndeplinesc condiția de integritate; c) au avut calificativul „foarte bine” la evaluările în această funcție; d) nu au fost sancționați disciplinar sau pentru abateri de la Coul deontologic.

De asemenea, la ocuparea posturilor vacante trebuie să se țină seama, cu prioritate, de judecătorii sau procurorii care au susținut concursul de promovare în funcția de execuție și care solicită valorificarea rezultatului concursului sau transferul, față de cei care doresc să revină în funcția de magistrat, având în vedere facilitatea acordată acestora din urmă, și anume revenirea în magistratură „fără concurs sau examen”.

AMR a propus următoarea formă a textului care a fost preluată, ca principiu, în această propunere legislativă:

Art. 33¹ (6) - Dacă există, simultan, pentru

		<p>cererilor de transfer.</p> <p>(7) Dispozițiile art. 33 alin. (14) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(8) O persoană poate fi numită o singură dată în funcția de judecător sau procuror în condițiile prezentului articol.</p> <p>(9) Persoanele numite în funcția de judecător sau procuror în condițiile alin. (1) nu pot beneficia de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ mai devreme de 5 ani de la data numirii în funcție.</p> <p>(10) Persoanele numite în funcția de judecător sau procuror în condițiile alin. (2) nu pot beneficia de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ mai devreme de 10 ani de la data numirii în funcție.”</p> <p><u>VARIANTA II</u> „Art. 33¹ - (1) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de judecător sau procuror, care nu au fost sancționate disciplinar, nu au avut abateri</p>	<p><i>un post vacant de judecător sau procuror, cereri de valorificare a concursului de promovare, în temeiul art. 30 din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 621/2006, cereri de transfer, în temeiul art. 60 și cereri de numire în funcție, în temeiul art. 33¹ alin. 1, au prioritate cererile de valorificare sau de transfer, după caz.</i></p> <p>Alin. 5. Având în vedere nemulțumirile repetate exprimate de magistrați, precizarea, în mod clar, a modalității de desfășurare a interviului (durată, aspecte vizate cu precădere, teoretice sau practice, jaloanele dialogului cu comisia, etc.) ar aduce beneficii justificate nu numai candidaților, ci și imaginii justiției.</p> <p>Referitor la alin. 2, AMR susține, în continuare, astfel cum a făcut-o în dezbaterile grupului de lucru privind Legile Justiției, excluderea posibilității numirii avocaților în funcții de judecător sau procuror, fie și la judecătorii/parchetele de pe lângă judecătorii, pe baza unui interviu, prin beneficiul exclusiv al vechimii de 18 ani, cu atât mai mult cu cât nu există reciprocitate, art. 17 din Legea nr. 51/1995 prevăzând primirea în profesia de avocat numai pe baza examenului organizat de U.N.B.R. Or, atâta timp cât U.N.B.R. nu</p>
--	--	---	--

	<p>de la codul deontologic, au avut numai calificativul ”foarte bine” la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite, fără concurs sau examen, în funcțiile vacante de judecător sau procuror, la instanțe sau parchete <i>de același grad cu cele unde au funcționat sau la instanțe ori parchete de grad inferior.</i></p> <p>(2) Nu pot fi numite în funcțiile de judecător sau procuror, în condițiile prevăzute la alin. (1), persoanele care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea.</p> <p>(3) Plenul Consiliului Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2). Procedura de verificare a îndeplinirii acestor condiții se stabilește prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.</p> <p>(4) În vederea numirii în funcția de judecător sau procuror, persoanele prevăzute la alin. (1) susțin un interviu în fața Plenului Consiliului</p>	<p>a făcut demersuri concrete care să probeze că privește criteriul vechimii unui magistrat ca fiind îndestulător pentru intrarea în profesia de avocat, pe baza unui interviu, și nu a unui examen, propunerea legislativă vine să creeze un dezechilibru, nefiind suficientă includerea posibilității judecătorului cu 18 ani vechime, de a deveni avocat, doar în legea noastră de organizare, pentru ca dreptul recunoscut să devină efectiv (art. 76 alin. 2).</p> <p>Cu privire la posibilitatea de a beneficia de pensia de serviciu, considerăm că trebuie să ne raportăm la vechimea de 20 de ani, cerută de art. 82 alin. 3 (cu reducerea cuantumul pensiei cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește din vechimea integrală în magistratură, de 25 de ani) precum și la vechimea efectivă în magistratură la data numirii în funcția de judecător sau procuror, pe baza prevederii din art. 33¹, pentru a nu crea o situație mai avantajoasă acestor persoane, prin comparație cu cele care nu și-au întrerupt cariera de magistrat.</p> <p>Forma propusă: (8) <i>Persoanele numite în funcția de judecător sau procuror în condițiile alin. (1) nu pot beneficia de pensia de serviciu</i></p>
--	--	---

		<p>Superior al Magistraturii.</p> <p>(5) Dacă pentru aceleași posturi există și cereri de transfer ori s-au început procedurile pentru ocuparea acestora prin promovare, se va da prioritate promovărilor sau cererilor de transfer.</p> <p>(6) Dispozițiile art. 33 alin. (14) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(7) O persoană poate fi numită o singură dată în funcția de judecător sau procuror în condițiile prezentului articol.</p> <p>(8) Persoanele numite în funcția de judecător sau procuror în condițiile alin. (1) nu pot beneficia de pensia de serviciu prevăzută la art. 82 și 83¹ mai devreme de 5 ani de la data numirii în funcție.”</p>	<p><i>prevăzută la art. 82 și 83¹ decât la data împlinirii unei vechimi cumulate în magistratură de 20 de ani, în condițiile art. 82 alin. 3.</i></p>
<p>Art. 39 - (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță judecătorii și procurorii sunt supuși la fiecare 3 ani unei evaluări</p>	<p>Alineatele (1) - (5) ale articolului 39 se modifică și vor avea următorul cuprins: „Art. 39 - (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității, eficiența,</p>	<p>Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 39 - (1) Pentru verificarea îndeplinirii criteriilor de competență profesională și de performanță, judecătorii și procurorii sunt supuși unei evaluări periodice privind calitatea activității,</p>	<p>AMR apreciază că trebuie păstrată procedura de evaluare și pentru judecătorii/procurorii cu o vechime în funcție mai mare de 20 de ani, considerând că poate avea efect stimulat, fără a nega acumularea cunoștințelor profesionale pe care o asemenea vechime o presupune. Modificările legislative succesive,</p>

privind eficiența, calitatea activității și integritatea, obligația de formare profesională continuă și **absolvirea unor cursuri de specializare**, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) Prima evaluare a judecătorilor și procurorilor se face la 2 ani de la numirea în funcție.

(3) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței sau, după caz, conducătorul parchetului, secției sau direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Direcției Naționale Anticorupție, precum și din 2 judecători sau procurori desemnați de colegiul de conducere.

(4) Din comisiile pentru

integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(2) În raport de vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:

a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 1 și 5 ani;

b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;

c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;

d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 15 și 20 ani, precum și pentru cei cu o vechime mai mare de 20 de ani care nu au avut calificativ "foarte bine" la una din evaluările profesionale.

(3) Judecătorii și procurorii cu o vechime în funcție mai mare de 20 de ani și care au avut calificativul "foarte bine" la toate evaluările

eficiența, integritatea și obligația de formare profesională continuă, iar în cazul judecătorilor și procurorilor numiți în funcții de conducere, și modul de îndeplinire a atribuțiilor manageriale.

(forma propusă de Ministerul Justiției)

(2) În raport de vechimea în funcția de judecător, respectiv de procuror, evaluarea se realizează după cum urmează:

a) o dată la 2 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 1 și 5 ani;

b) o dată la 3 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 5 și 10 ani;

c) o dată la 4 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 10 și 15 ani;

d) o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 15 și 20 ani, precum și pentru cei cu o vechime mai mare de 20 de ani care nu au avut calificativ "foarte bine" la una din evaluările profesionale.

(forma propusă de Ministerul

intervenite la scurte intervale de timp, existența, în același timp, în vigoare, a unui număr foarte mare de acte normative (e.g., în prezent, peste 13.400), evoluția jurisprudenței C.E.D.O. și C.J.U.E., în intervale de timp relativ reduse, constituie motive pentru păstrarea procedurii de evaluare și cu privire la magistrații având o vechime în funcție mai mare de 20 de ani.

Oricum, raportarea necesității evaluării acestor magistrați la criteriul „motivelor obiective” lasă o arie mare de interpretare, observându-se, așadar, că **alin. 3**, astfel cum este propus, poate să atenuze în destule situație ce ar putea fi catalogate ca „motive obiective”, aplicarea prevederii de la **alin. 2 lit. d**), așa încât nu se justifică menținerea acesteia nici din această perspectivă.

Forma propusă:

Alin. 2 lit. d) - o dată la 5 ani, pentru judecătorii și procurorii cu o vechime între 15 și 20 ani, precum și pentru cei cu o vechime mai mare de 20 de ani.

Eliminarea alin. 3.

evaluarea procurorilor din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție fac parte și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, respectiv, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție care răspund direct de performanțele acestor structuri.

(5) Criteriile de evaluare a activității profesionale a judecătorilor și procurorilor sunt prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta lege.

profesionale, nu sunt supuși evaluării, cu excepția situațiilor în care, pentru motive obiective, evaluarea este necesară.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite **prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii**, separat pentru judecători și procurori, formate din președintele instanței **sau, după caz, președintele de secție**, respectiv conducătorul parchetului **sau procurorul șef de secție, de la instanța sau parchetul din care face parte persoana evaluată**, precum și 2 sau mai mulți judecători sau procurori **de la instanța sau parchetul ierarhic superioare**, desemnați de colegiul de conducere **al acestei instanțe sau parchet. Dacă președintele instanței sau conducătorul parchetului au aceeași specializare cu judecătorul sau procurorul evaluat, aceștia sunt membri în comisia de evaluare chiar și la instanțele și parchetele la care există secții. Evaluarea președintelui instanței, a vicepreședintelui și a președintelui de secție, se face de o comisie**

Justiției)

(3) Judecătorii și procurorii cu o vechime în funcție mai mare de 20 de ani și care au avut calificativul "foarte bine" la toate evaluările profesionale, nu sunt supuși evaluării, cu excepția situațiilor în care, pentru motive obiective, evaluarea este necesară.

(forma propusă de Ministerul Justiției)

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se face de comisii constituite separat pentru judecători și procurori, formate din **președintele instanței**, respectiv **conducătorul parchetului din care face parte persoana evaluată**, precum și 2 sau mai mulți judecători sau procurori de la instanța sau parchetul ierarhic superioare, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe sau parchet, **cu aceeași specializare cu judecătorul sau procurorul evaluat. Evaluarea președintelui instanței, a vicepreședintelui și a**

*) Potrivit art. III al titlului XVII din Legea nr. 247/2005, la împlinirea termenului prevăzut la art. II alin. (2), anexa la Legea nr. 303/2004, cu modificările ulterioare, se abrogă.

(6) Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor se aprobă prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.

formată din președintele instanței superioare, președintele secției corespunzătoare specializării judecătorului evaluat, precum și un judecător de la instanța superioară, desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea conducătorului parchetului, a adjunctului acestuia și a procurorului șef de secție, se realizează de o comisie de la parchetul ierarhic superior, din care face parte conducătorul acestuia, un procuror cu funcție de conducere corespunzătoare specializării procurorului evaluat și un alt procuror desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea președinților, vicepreședinților și a președinților de secție de la curțile de apel sau de la Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe, iar evaluarea procurorilor generali, a procurorilor generali adjuncți și a șefilor de secție de la parchetele de pe lângă curțile de apel sau de la Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din procurori de

președintelui de secție se face de o comisie formată din președintele instanței superioare, președintele secției corespunzătoare specializării judecătorului evaluat, precum și un judecător de la instanța superioară, desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea conducătorului parchetului, a adjunctului acestuia și a procurorului șef de secție, se realizează de o comisie de la parchetul ierarhic superior, din care face parte conducătorul acestuia, un procuror cu funcție de conducere corespunzătoare specializării procurorului evaluat și un alt procuror desemnat de colegiul de conducere. Evaluarea președinților, vicepreședinților și a președinților de secție de la curțile de apel sau de la Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestei instanțe, iar evaluarea procurorilor generali, a procurorilor generali adjuncți

la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestui parchet.

(5) Din comisiile de evaluare a procurorilor **de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv a celor din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție** fac parte procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție **ori prim-adjunctul sau adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau adjunctii acestora, procurorii șefi de secție, precum și procurori desemnați, după caz, de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție sau de colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”**

și a șefilor de secție de la parchetele de pe lângă curțile de apel sau de la Parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel se face de o comisie compusă din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, desemnați de colegiul de conducere al acestui parchet.

(5) Din comisiile de evaluare a procurorilor de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv a celor din cadrul Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și Direcției Naționale Anticorupție fac parte procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori prim-adjunctul sau adjunctul

		<p>acestui, procurorul șef al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție sau adjuncții acestora, procurorii șefi de secție, precum și procurori desemnați, după caz, de colegiul de conducere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, de colegiul de conducere al Direcției Naționale Anticorupție sau de colegiul de conducere al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.</p> <p><i>(forma propusă de Ministerul Justiției)</i></p> <p>(6) Pentru judecătorii și tribunale și, respectiv, pentru parchetele de pe lângă acestea, comisiile prevăzute la alin. (4) se constituie prin <u>hotărâre a colegiului de conducere</u> al curții de apel sau al parchetului de pe lângă aceasta. Pentru curțile de apel și pentru parchetele de pe lângă acestea, preum și pentru Parchetul de</p>	
--	--	---	--

		<p>pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție comisiile de evaluare se constituie prin hotărâre a colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>(7) Regulamentul privind evaluarea activității profesionale a judecătorilor și procurorilor se aprobă prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii.” (actualul alin. (6))</p>	
<p>Art. 40 - (1) Prin raportul de evaluare a activității profesionale a judecătorului sau procurorului întocmit de comisiile prevăzute la art. 39 alin. (3) sau (4), se poate acorda unul dintre calificativele: "foarte bine", "bine", "satisfăcător" sau "nesatisfăcător".</p> <p>(2) Judecătorii sau procurorii nemulțumiți de calificativul acordat pot face contestație la secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la</p>			<p>Suntem de acord cu abrogarea prezentei dispoziții din alin. 4, însă, prin raportare la observațiile/propunerile AMR de la art. 36 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, pentru a se evita confuziile/interpretările care ar putea duce la respingerea, ca inadmisibilă, a unor cereri din cauza neprevederii, în mod clar, a procedurii de atacare a hotărârilor Secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, este necesară reglementarea acestei proceduri, cu atât mai mult cu cât suntem în materia contenciosului administrativ, în care există reguli de procedură specifice.</p> <p>În acest sens, subliniem, astfel cum AMR a susținut deja, că art. 36 alin. 2 din Legea nr. 317/2004 încalcă prevederile</p>

<p>comunicare.</p> <p>(3) În soluționarea contestației, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii pot cere conducătorului instanței sau parchetului ori comisiilor sau persoanelor prevăzute la art. 39 alin. (3) sau (4) orice informații pe care le consideră necesare, iar citarea judecătorului sau procurorului pentru a fi audiat este obligatorie.</p> <p>(4) Hotărârile secțiilor pot fi atacate la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii. Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, ca instanță de judecată, sunt definitive și irevocabile.</p>		<p>La articolul 40, alineatul (4) se abrogă.</p>	<p>Constituționale în măsura în care se interpretează că împotriva hotărârilor privind drepturile și cariera judecătorilor este obligatorie exercitarea căii de atac a contestației la Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.</p> <p>În primul rând, arătăm că aspectele ținând de calificativul acordat ca urmare a evaluării au efecte directe asupra carierei judecătorului/procurorului (e.g., cel puțin din perspectiva posibilității de a participa la examnul/concursul de promovare în funcții de execuție/conducere).</p> <p>Așa fiind, arătăm, în al doilea rând, că din Plenul Consiliului Superior al Magistraturii fac parte, alături de judecători, și procurori, ministrul justiției și reprezentanți ai societății civile. Conform 124 alin. 3, 125 alin. 1 din Constituție, justiția este înfăptuită numai de judecători, care sunt independenți, se supun numai legi și sunt inamovibili, ceea ce înseamnă că orice act sau orice procedură ce privește cariera ori statutul judecătorilor nu poate proveni decât de la o persoană căreia îi sunt recunoscute și garantate, prin Constituție, în exercitarea atribuțiilor sale, caracterele esențiale ale independenței și inamovibilității, și nu de la o persoană care nu se bucură de acest statut. Dacă acest lucru este respectat în cazul procedurii disciplinare (se adoptă o</p>
---	--	---	--

			<p>hotărâre de Secția pentru judecători, numai cu participarea judecătorilor, contra căreia se exercită recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție), nu aceeași este situația tuturor celorlalte hotărâri ale Secției pentru judecători privind drepturile și cariera judecătorilor, care se atacă cu contestație la Plen, din care nu fac parte numai judecători, ci și persoane lipsite de independența, imparțialitatea și inamovibilitatea consacrate și garantate judecătorilor.</p> <p>Astfel, conform art. 132 alin. 1 din Constituție și dintr-o interpretare <i>per a contrario</i>, rezultă că procurorii nu sunt nici independenți (fiind sub autoritatea ministrului justiției, lipsa de independență a procurorilor români fiind statuată și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului), prin raportare la organizarea sistemului judiciar, nici inamovibili (ci se bucură doar de stabilitate), deci, din perspectiva Constituției, nu oferă aceleași garanții.</p> <p>Cu atât mai puțin ministrul justiției, membru al Guvernului, nu oferă garanții de independență și inamovibilitate. Reprezentanții societății civile în Consiliul Superior al Magistraturii nici nu sunt magistrați.</p> <p>Prin urmare, un procuror, ministrul justiției ori un reprezentant al societății civile, nefiind nici independenți, nici inamovibili,</p>
--	--	--	--

			<p>nu pot interveni în niciun fel în statutul ori cariera unui judecător, așa încât a supune hotărârile Secției pentru judecatori privind drepturile și cariera judecătorilor unei contestații soluționate de Plen, înseamnă a atribui procurorilor ori altor persoane lipsite de independență și inamovibilitate putere de decizie în chestiunea drepturilor și carierei judecătorilor, cu consecința nesocotirii dispozițiilor constituționale care garantează independența și inamovibilitatea judecătorilor.</p> <p>În al treilea rând, stabilirea, de două ori, succesiv, prin art. 40 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 și prin art. 36 alin. 2 din Legea nr. 317/2004, a căii administrative de atac a contestației, cu privire la același act, este excesivă, prin raportare la regulile generale de procedură privind atacarea unui act administrativ (plângere prealabilă la organul emitent și, apoi, acces la instanța de judecată).</p> <p><u>Foma propusă:</u> <i>(4) Hotărârile secțiilor pot fi atacate la Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de Contencios administrativ și fiscal.</i></p>
--	--	--	---

Art. 43 - (1) Promovarea judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs organizat la nivel național, în limita posturilor vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.

(2) Concursul pentru promovarea judecătorilor și procurorilor se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(3) Comisia pentru promovarea judecătorilor este alcătuită din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel și **formatori din Institutul Național al Magistraturii**, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(4) Comisia pentru promovarea procurorilor este alcătuită din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție,

Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 43** - (1) Promovarea în grad profesional a judecătorilor și procurorilor se face numai prin examen organizat la nivel național.

Judecătorii pot promova în grad profesional **doar până la gradul de judecător de curte de apel**, inclusiv.

(2) Examenul pentru promovarea în grad profesional a judecătorilor și procurorilor se organizează, anual sau ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.

(3) Comisia pentru promovarea în grad profesional a judecătorilor este alcătuită din judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, judecători de la curțile de apel și/sau formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(4) Comisia pentru promovarea

Se face o distincție nejustificată între cariera judecătorilor și procurorilor, în sensul că limitarea din alin. 1 teza a II-a li se aplică expres doar judecătorilor, iar argumentul referitor la „structurile teritoriale” ale DNA și DIICOT, care dă posibilitatea unui procuror cu grad de parchet de pe lângă o instanță inferioară, la data numirii în aceste structuri, să aibă statut similar unui procuror având grad de PÎCCJ, prin apartenența la DNA sau DIICOT **nu poate fundamenta diferența de tratament, în defavoarea judecătorilor.**

Faptul că potrivit OUG nr. 78/2016 și OG nr. 43/2002 procurorii DIICOT și DNA sunt „numiți” de procurorul-șef în aceste structuri de parchet, nu justifică, o dată în plus, instituirea unui statut profesional defavorabil pentru judecători, care pot trece de la o instanță ierarhic inferioară la una ierarhic superioară numai prin „promovare”, adică prin „examen/concurs”, iar din punctul de vedere al tehnicii legislative este greșită adaptarea unei legi la o ordonanță/ordonanță de urgență a Guvernului și statornicirea unei diferențe vădite de tratament între judecători și procurorii din aceste structuri, care până acum nu era explicit prevăzută în lege.

Potrivit Deciziei C.E.D.O. din 6 decembrie 2007 - cauza Beian contra României „o distincție este discriminatorie dacă aceasta

procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(5) Data, locul, modul de desfășurare a concursului și posturile vacante pentru care se organizează concurs se comunică tuturor judecătorilor și procurorilor, prin curțile de apel și parchete, și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție **și în trei cotidiane centrale**, cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru concurs.

în grad profesional a procurorilor este alcătuită din procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel **și/sau** formatori din Institutul Național al Magistraturii, numiți prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii.

(5) Data, locul, modul de desfășurare a examenului se comunică tuturor judecătorilor și procurorilor, prin curțile de apel și parchete, și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu cel puțin 60 de zile înainte de data stabilită pentru examen.”

nu are o justificare obiectivă și rezonabilă, adică dacă ea nu urmărește un scop legitim sau dacă nu există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat”. Or, în condițiile în care judecătorii care soluționează cauzele penale instrumentate de aceste structuri de parchet, au grad profesional inferior, însă abilitarea legală de a pronunța hotărâri judecătorești definitive, discriminarea este evidentă.

AMR atrage atenția asupra faptului că includerea, în legea privind statului judecătorilor și procurorilor a unei dispoziții de genul celei din alin. 1 teza a II-a constituie o gravă nesocotire a dreptului consacrat, al judecătorilor, la cariera profesională, însemnând și dobândirea statului de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, care constituie apogeul acestei cariere. Faptul că promovarea la instanța supremă este reglementată distinct **nu poate fi folosit nici nici măcar ca aparență de legalitate, din perspectiva constituțională a egalității în drepturi, între judecători și procurori, prin prisma promovării profesionale, încălcată prin această propunere.**

Forma propusă:

(1) teza a II-a - Judecătorii pot promova în grad profesional doar până la gradul de judecător la Înalta Curte de Casație și

<p>Art. 44 - (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătoria și procurorii care au avut calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:</p> <p>a) 5 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;</p> <p>b) 6 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta;</p>	<p>Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 44 - (1) Pot participa la concursul de promovare la instanțele sau parchetele imediat superioare judecătoria și procurorii care au avut calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:</p> <p>a) 7 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcțiile de judecător de tribunal sau tribunal specializat și procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat;</p> <p>b) 10 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, <i>din care 2 ani vechime efectivă în funcția de judecător de tribunal sau tribunal specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism,</i> pentru</p>	<p>Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 44 - (1) Pot participa la examenul de promovare în gradul profesional imediat superior judecătoria și procurorii care au avut calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la codul deontologic în ultimii 3 ani și îndeplinesc următoarele condiții minime de vechime:</p> <p>a) 7 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror pentru promovarea în gradul de judecător de tribunal sau de tribunal specializat și de procuror de parchet de pe lângă tribunal sau de parchet de pe lângă tribunalul specializat;</p> <p>b) 12 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în gradul de judecător de curte de apel și de procuror la parchetul de pe lângă aceasta;</p>	<p>Justiție.</p> <p>Fără a diminua sau nega beneficiile pe care le-a adus scăderea mediei de vârstă a corpului de magistrați (a se vedea explicațiile de la art. 22¹-22⁴), este necesară găsirea unui echilibru între acest criteriu și vârsta la care un judecător sau procuror poate avea grad profesional de tribunal/tribunal specializat/parchet de pe lângă acestea, respectiv de curte de apel/parchet de pe lângă curtea de apel, exprimându-se și opinia potrivit căreia o promovare rapidă poate avea efecte negative la nivel personal și, de aici, la nivel profesional, în condițiile în care, ajuns după 6 ani de vechime la curtea de apel/parchetul de pe lângă curtea de apel, magistratul nu mai are un orizont de așteptare profesională – promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție nefiind o posibilitate oferită tuturor magistraților, fie și numai prin raportare la numărul locurilor.</p> <p>Pe de altă parte, însă, dublarea vechimii creează o discrepanță prea mare între condițiile actuale de promovare și cele preconizate, punându-se și problema posibilului efect al afectării buneii funcționări a instanțelor, în contextul scăderii numărului magistraților care pot participa la examenul de promovare, în condițiile rămânerii constante a cifrei magistraților care se pot pensiona.</p>
--	---	---	--

<p>c) 8 ani vechime în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	<p>promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta; c) 15 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, <i>din care 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ori judecător la curtea de apel</i>, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	<p>c) 18 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, pentru promovarea în gradul de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	<p>Considerăm că mărirea numărului anilor de vechime efectivă cu jumătate (50%), în cazul promovării la curtea de apel/parchetul de pe lângă aceasta și la ÎCCJ/PÎCCJ este îndestulătoare pentru echilibrarea condiției de vârstă și experiență, precum și a condiției menținerii bunei funcționări a instanțelor/parchetelor din perspectiva asigurării cu resursele umane.</p> <p><i>Alin. 1 lit. a) – păstrarea formei agreate de Comisia nr. 1</i></p> <p>Forma propusă: <i>Alin. 1 lit. b) – 9 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de judecător de tribunal sau tribunal specializat sau procuror la parchetul de pe lângă tribunal sau la parchetul de pe lângă tribunalul specializat, procuror în cadrul Direcției Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru promovarea în funcțiile de judecător de curte de apel și procuror la parchetul de pe lângă aceasta.</i> <i>Alin. 1 lit. c) - 12 ani vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror, din care 2 ani vechime efectivă în funcția de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel, procuror în cadrul Direcției</i></p>
--	--	---	--

			<i>Naționale Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ori judecător la curtea de apel, pentru promovarea în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</i>
(2) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat . <i>Prevederile alin. 2 al art. 44 au fost declarate neconstituționale prin Decizia Curții Constituționale Nr. 785/2009.</i>	(2) La calcularea vechimii efective prevăzute la alin. (1) nu se ia în considerare perioada în care judecătorul sau procurorul a fost detașat la instituții din afara sistemului justiției sau alte perioade de suspendare a raportului de muncă în care nu a funcționat efectiv în cadrul instanțelor sau parchetelor, cu excepția perioadelor în care a fost detașat la instanțe europene sau internaționale. Perioada în care judecătorul a fost desemnat în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate ori în care judecătorul sau procurorul a fost inspector judiciar sau membru al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și perioada în care a avut calitatea de auditor de justiție se iau în considerare la calcularea vechimii efective prevăzute la alin. (1). (3) Vechimile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie îndeplinite până la data concursului de promovare.	(2) La calcularea vechimii efective prevăzute la alin. (1) nu se ia în considerare perioada în care judecătorul sau procurorul a fost detașat la instituții din afara sistemului justiției sau alte perioade de suspendare a raportului de muncă în care nu a funcționat efectiv în cadrul instanțelor sau parchetelor, cu excepția perioadelor în care a fost detașat la instanțe europene sau internaționale. Perioada în care judecătorul a fost desemnat în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate ori în care judecătorul sau procurorul a fost inspector judiciar sau membru al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și perioada în care a avut calitatea de auditor de justiție se iau în considerare la calcularea vechimii efective prevăzute la	Perioada în care judecătorul sau procurorul a fost suspendat din motivele prevăzute de art. 62 alin. 1 lit. a, a¹ – sau alin. a¹, a², în varianta propusă de Comisia nr. 1 -, urmată de încetarea acestei măsuri întrucât s-a dispus clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal (art. 63 alin. 2), trebuie inclusă în calculul vechimii efective pentru că, pe de o parte, neexercitarea atribuțiilor a fost cauzată de motive mai presus de voința judecătorului sau procurorului și care s-au dovedit a fi nelegale, în condițiile în care s-a dispus achitarea/ clasarea/ încetarea procesului penal. Pe de altă parte, art. 63 alin. 2 prevede, în mod expres, <i>repunerea în situația anterioară și recunoașterea vechimii în magistratură</i> pentru perioada suspendării, motive pentru care excluderea acestei perioade din calculul vechimii efective pentru promovarea în grad profesional înseamnă adăugarea unei „sanțiuni” ce dublează efectul suspendării, blocând posibilitatea de promovare pentru un anumit timp.
(3) Consiliul Superior al Magistraturii verifică			

<p>îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1).</p>	<p>(4) Consiliul Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (3)”.</p>	<p>alin. (1). (3) Vechimile prevăzute la alin. (1) și (2) trebuie să fie îndeplinite până la data concursului de promovare. (4) Consiliul Superior al Magistraturii verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (3)”.</p>	<p>Forma propusă: <i>(2) La calcularea vechimii efective prevăzute la alin. (1) nu se ia în considerare perioada în care judecătorul sau procurorul a fost detașat la instituții din afara sistemului justiției sau alte perioade de suspendare a raportului de muncă în care nu a funcționat efectiv în cadrul instanțelor sau parchetelor, cu excepția perioadelor în care a fost detașat la instanțe europene sau internaționale, precum și cu excepția perioadei în care a fost suspendat în baza dispozițiilor art. 62 alin. 1 lit. a, a¹, în cazul în care s-a dispus achitarea, clasarea sau încetarea procesului penal. Perioada în care judecătorul a fost desemnat în calitate de judecător de supraveghere a privării de libertate ori în care judecătorul sau procurorul a fost inspector judiciar sau membru al Consiliului Superior al Magistraturii, precum și perioada în care a avut calitatea de auditor de justiție se iau în considerare la calcularea vechimii efective prevăzute la alin. (1).</i></p>
<p>Art. 45 - Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44 pot participa la concurs, în</p>	<p>Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 45 – (1) Judecătorii și procurorii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 44, cu excepția condiției de a avea cel puțin 2 ani</p>	<p>Articolul 45 se abrogă.</p>	

<p>vederea promovării pe loc, în limita numărului de locuri aprobat anual de Consiliul Superior al Magistraturii.</p>	<p>vechime efectivă la instanța/parchetul inferior prevăzută la art. 44 alin. (1) lit. b) și c), pot participa la examenul organizat în vederea promovării pe loc, în grad profesional. Transferul la instanțe sau parchete superioare se face însă cu respectarea condiției de vechime efective de cel puțin 2 ani la instanța/parchetul inferior prevăzută la art. 44 alin. (1) lit. b) și c).</p> <p>(2) Examenul pentru promovarea pe loc în grad profesional se organizează cel puțin o dată la 2 ani.</p> <p>(3) Judecătorii sau procurorii care au participat, potrivit art. 43, la concursul de promovare în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare și au obținut media minimă pentru a fi declarați ”admis”, dar nu au putut fi încadrați pe posturile pentru care au optat din cauza numărului limitat de locuri, pot fi promovați pe loc în grad profesional, la cerere”.</p>		
<p>Art. 46 - (1) Concursul de promovare constă în probe</p>	<p>Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 46 - (1) Concursul/examenul de promovare constă în:</p>	<p>Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 46 - (1) Examenul de promovare în grad</p>	<p>Considerăm că este binevenită și evaluarea „actelor” întocmite de candidați în ultimii 3 ani, alături de proba scrisă. Se impune, însă, completarea și diferențierea</p>

scrise, cu caracter teoretic și practic.

(2) Probele constau în:

- a) în funcție de specializare, una dintre următoarele materii: drept civil, drept penal, drept comercial, drept administrativ, drept financiar și fiscal, dreptul muncii, dreptul familiei, drept internațional privat;
- b) jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și jurisprudența Curții Constituționale;
- c) jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene;
- d) procedura civilă sau procedura penală, în funcție de specializarea judecătorului sau procurorului.

a) o probă scrisă;
b) o probă având ca obiect evaluarea unor acte întocmite de candidați în ultimii 3 ani, inclusiv la instituțiile unde au fost detașați sau delegați;

(2) Punctajul maxim ce poate fi atribuit la probele de concurs/examen este de 100 de puncte, distribuite astfel:

a) 60 de puncte pentru proba prevăzută alin. (1) lit. a);

b) 40 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b).

(3) Proba prevăzută alin. (1) lit. a) este eliminatorie. Punctajul minim pentru a fi declarat admis la probele de concurs/examen este următorul:

a) 40 de puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. a);

b) 20 puncte pentru proba prevăzută la alin. (1) lit. b).

(4) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la concurs/examen este de 80 de puncte.

(5) Procedura de desfășurare a concursului/examenului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) lit. b), precum și materiile la care se

profesional constă în susținerea unei probe scrise.

(2) Punctajul maxim ce poate fi atribuit la proba de examen este de 100 de puncte.

(3) Punctajul minim pentru a fi declarat admis la examen este de 80 de puncte.

(4) Procedura de desfășurare a examenului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor, precum și materiile la care se susține proba scrisă prevăzută la alin.

(1), în funcție de specializare, se stabilesc prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea examenului pentru promovarea în grad profesional a judecătorilor și procurorilor și a concursului de promovare efectivă a judecătorilor și procurorilor.”

corespunzătoare pentru lit. b, prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare, respectiv precizarea unor itemi ce trebuie atinși în procesul de evaluare a actelor întocmite de candidați, dar, mai ales, trebuie să se precizeze care este **aria vizată de „unele acte”**, bunăoară, în cazul judecătorilor (ex., *numai hotărâri judecătorești sau pot fi utilizate și alte acte* ?)

Așadar, pentru evitarea oricăror confuzii, pentru respectarea principiului transparenței acestor examene de promovare, este necesar să se limiteze, în cazul judecătorilor, sfera actelor la hotărârile judecătorești, în cazul procurorilor la ordonanțe și rechizitorii, iar în cazul celor care și-au desfășurat activitatea în cadrul M.J. să se menționeze clar și limitativ categoriile de acte care vor forma obiectul evaluării – întrebarea îndreptățită care se pune în situația acestora din urmă ținând de modalitatea de evaluare a activității/actelor persoanelor detașate la M.J, de pildă, cu ocazia concursului de promovare la Î.C.C.J.

Menționăm că modificarea preconizată prin art. 46 alin. 1 lit. b nu a fost votată în adunările generale ale magistraților, în luna septembrie 2015.

<p>(3) Procedura de desfășurare a concursului, inclusiv modalitatea de contestare a rezultatelor este prevăzută în Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor.</p> <p>(4) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>susține proba scrisă prevăzută la alin. (1) lit. a), în funcție de specializare, se stabilesc prin Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a judecătorilor și procurorilor, cu respectarea prevederilor art. 43.</p> <p>(6) Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”</p>		
		<p>După articolul 46, se introduc trei noi articole, articolele 46¹ - 46³, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 46¹ - (1) Promovarea efectivă a judecătorilor și procurorilor se face numai prin concurs organizat la nivel național, în limita locurilor vacante existente la tribunale și curți de apel sau, după caz, la parchete.</p> <p>(2) Concursul pentru promovarea efectivă a judecătorilor și procurorilor se organizează, anual sau ori de</p>	<p>Având în vedere că numărul magistraților care îndeplinesc condițiile de pensionare nu scade ca urmare a măririi vechimilor pentru promovarea în grad profesional, precum și neocuparea, în prezent, a schemelor în multe instanțe/parchete, considerăm că, într-adevăr, concursul pentru promovare trebuie organizat cel puțin o dată pe an, pentru a se evita disfuncții prin creșterea numărului locurilor vacante.</p> <p>Termenul de numai 15 zile, prevăzut la alin. 3, este prea scurt și în vădită discordanță cu cel de 60 de zile, stabilit prin art. 43 alin. 5. Ipoteza organizării examenului „ori de câte ori este necesar” este prevăzută și de art. 43 alin. 2, așa</p>

		<p>câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.</p> <p>(3) Data, locul, modul de desfășurare a concursului și posturile vacante pentru care se organizează concurs se comunică tuturor judecătorilor și procurorilor, prin curțile de apel și parchete, și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu cel puțin 15 de zile înainte de data de la care se pot depune cererile de înscriere la concurs.</p> <p>Art. 46² - (1) Pot participa la concursul de promovare efectivă la instanțele și parchetele imediat superioare judecătorii și procurorii care au avut calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la codul deontologic în ultimii 3 ani, au dobândit gradul profesional corespunzător instanței sau</p>	<p>încât, în ambele articole (art. 43 alin. 2, art. 46¹ alin. 3) trebuie menținut termenul de „cel puțin 60 de zile”.</p> <p>Forma propusă:</p> <p><i>(3) Data, locul, modul de desfășurare a concursului și posturile vacante pentru care se organizează concurs se comunică tuturor judecătorilor și procurorilor, prin curțile de apel și parchete, și se publică pe pagina de Internet a Consiliului Superior al Magistraturii, a Institutului Național al Magistraturii, a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care se pot depune cererile de înscriere la concurs.</i></p> <p>Diferențierea între procedura de promovare pe loc – art. 46 – și cea de promovare efectivă – art. 46³ –, în sensul excluderii probei scrise din aceasta din urmă nu apare ca fundamentată, AMR cerând clarificarea propunerii legislative, sub acest aspect.</p>
--	--	--	--

		<p>parchetului la care solicită promovarea și au funcționat efectiv timp de cel puțin 2 ani la instanța sau parchetul ierarhic inferior în cazul promovării în funcțiile de judecător de curte de apel, procuror la parchetul de pe lângă aceasta sau de procuror la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p> <p>(2) Dispozițiile art. 44 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>Art. 46³ - (1) Concursul de promovare efectivă constă în susținerea unei probe având ca obiect evaluarea activității și conduitei candidaților, din ultimii 3 ani în cadrul instanțelor sau al parchetelor.</p> <p>(2) Procedura de organizare și desfășurare a concursului, inclusiv comisiile de concurs și constituirea acestora, aspectele supuse verificării în cadrul probei prevăzute la alin. (1) și modalitatea de stabilire și contestare a rezultatelor, se stabilesc prin Regulamentul prevăzut la art. 46 alin. (4).</p> <p>(3) Dispozițiile art. 30 alin. (6)</p>	
--	--	---	--

		se aplică în mod corespunzător.”	
	<p>După articolul 47, se introduc două noi articole, art. 47¹ și art. 47², cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 47¹ - (1) Judecătorii și procurorii care au promovat în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare nu pot fi delegați, detașați sau transferați timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.</p> <p>(2) Judecătorii care au promovat în funcții de execuție la instanțe sau parchete superioare nu pot fi numiți în funcția de procuror, iar procurorii care au promovat în funcții de execuție nu pot fi numiți în funcția de judecător timp de cel puțin 2 ani de la data promovării.</p> <p>(3) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în situații excepționale în care se apreciază că transferul este necesar pentru buna desfășurare a activității instanței sau parchetului la care se solicită transferul ori în care judecătorul sau procurorul, soțul sau soția acestuia, o rudă de gradul I sau altă persoană aflată în întreținere se află într-o stare a sănătății ce impune prezența sa în localitatea unde se solicită transferul sau în alte situații excepționale intervenite după data</p>		<p>Textul nu acoperă ipoteza judecătorului/procurorului detașat la o altă instanță/la un alt parchet, care participă la examenul de promovare, întrucât acesta, după ce este „admis”, rămâne, în continuare detașat, așa încât se ajunge la o rezolvare diferită ce reclamă necesitatea acoperirii legislative a acestei situații.</p> <p>Prin similitudine cu art. 33 alin. 14, forma propusă pentru alin. 3 este următoarea: <i>Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în situații excepționale în care se apreciază că transferul este necesar pentru buna desfășurare a activității instanței sau parchetului la care se solicită delegarea, detașarea sau transferul ori în situații excepționale determinate de starea sănătății în care se află judecătorul sau procurorul, soțul sau soția acestuia, o rudă de gradul I sau altă persoană aflată în întreținere, impunând prezența judecătorului sau procurorului în localitatea unde se solicită delegarea, detașarea sau transferul, precum și în alte situații excepționale intervenite după data numirii în condițiile alin. (1).</i></p>

	promovării în funcție.		
	Art. 47² - Promovarea personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Public și al Ministerului Justiției se face prin examenul de promovare organizat pentru judecători și procurori, pe bază de protocol încheiat între Consiliul Superior al Magistraturii și instituțiile unde personalul este încadrat ".	Art. 47² – (1) Promovarea personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, al Ministerului Public, al Ministerului Justiției, precum și al instituțiilor coordonate sau subordonate acestora se face prin examenul de promovare organizat pentru judecători și procurori, în condițiile legii. (2) Personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor prevăzut la alin. (1) poate promova numai până la gradul echivalent gradului profesional de judecător de tribunal.	Este agreată, în mod net, propunerea Comisiei nr. 1, în ce privește ambele alineate ale art. 47², având în vedere faptul că statutul „asimilaților”, al căror număr este considerabil și în creștere, nu trebuie să releve o discriminare pozitivă a acestora, în raport cu magistrații, de ale căror drepturi beneficiază, fără a avea, însă, aceleași obligații, prin raportare la atribuțiile, la volumul de muncă și la responsabilitatea magistratului.
Art. 48 - (1) Numirea în funcțiile de președinte și vicepreședinte la judecătorii, tribunale, tribunale specializate și curți de apel se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.		La articolul 48, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: „ Art. 48 - (1) Numirea în funcția de președinte la judecătorii, tribunale, tribunale specializate și curți de apel se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al	

(2) Pot participa la concurs sau examen judecătories care au calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(3) Judecătories își depun candidaturile însoțite de orice alte acte considerate relevante, în termen de 20 de zile de la publicarea datei concursului sau examenului, la Institutul Național al Magistraturii.

(4) Concursul sau examenul constă în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și în probe scrise privind managementul, comunicarea, resursele umane, capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, rezistența la stres și un test psihologic.

(5) Comisia de examinare este numită de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului

Magistraturii.

(2) Pot participa la concurs sau examen judecătories care au calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar și **nu au avut abateri de la codul deontologic** în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.

(4) Concursul sau examenul constă în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și în **probe scrise privind managementul, comunicarea și resursele umane, precum și un test psihologic care verifică aspecte privind capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea și rezistența la stres. Dacă singurul candidat este judecătorul care ocupă funcția de conducere, prin numire, examenul constă doar în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere.**

Pentru **claritatea termenilor și a coroborării dintre aceștia** (bunăoară, rezistența la stres neputând fi „asumată”, ci verificată), **propunem următoarea formă:**
(4) - Concursul sau examenul constă în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere și în probe scrise privind managementul, comunicarea și resursele umane, precum și un test psihologic prin care se verifică aspecte privind capacitatea candidatului de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea, cât și rezistența acestuia la stres. Dacă singurul candidat este judecătorul care ocupă funcția de conducere, prin numire, examenul constă doar în prezentarea unui proiect referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere.

Național al Magistraturii, și este formată din 2 judecători de la Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 judecători de la curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, judecătorii care au urmat cursuri de management.

(6) Data, locul, precum și Regulamentul de organizare a concursului sau examenului elaborat de Institutul Național al Magistraturii se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii și se afișează pe pagina de Internet a Institutului Național al Magistraturii, Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii și la sediile instanțelor judecătorești, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.

La articolul 48, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de **4 ani**, cu posibilitatea **numirii pentru un alt mandat o singură dată pe aceeași funcție și la aceeași instanță sau parchet**, în condițiile prevăzute la alin. (1).

(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de **4 ani**, cu posibilitatea **reinvestirii sau numirii pentru un alt mandat o singură dată**, de

La articolul 48, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Pentru evaluarea proiectului referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere de la judecătorii, tribunale, tribunale specializate și curți de apel se va solicita avizul motivat al **colegiului de conducere al instanței respective**. La instanțele la care nu există colegiu de conducere, avizul va fi dat de adunarea generală a judecătorilor.”

La articolul 48, alineatele (7)-(9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește judecătorii în funcțiile **de conducere prevăzute la alin. (1)** în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

Avizul propus prin alin. 6¹ nu are fundament, prin raportare la atribuțiile colegiului de conducere, astfel cum sunt prevăzute de art. 49 alin. 1, art. 41 din Legea nr. 304/2004. În plus, „evaluarea proiectului referitor la exercitarea atribuției specifice funcției de conducere” constituie abilitarea comisiei de examinare, o „triere” a candidaților, prin transferarea atribuției comisiei către colegiu neavând temei și blocând dreptul efectiv al magistratului de a participa la concursul de promovare într-o funcție de conducere, în condițiile în care avizul colegiului de conducere ar fi dat unui singur candidat și, mai mult, nici nu rezultă că ar fi doar consultativ (situație care, însă, nu ar schimba lipsa de temei a acestei prevederi).

Tot astfel, față de calendarul concursului, candidatul/candidații care nu a/au primit avizul colegiului de conducere nu dispune/dispun de nicio cale de atac efectivă (care să fie finalizată în timp util, așa încât rezultatele să poată fi valorificate în cadrul procedurii de concurs), ceea ce restrânge nepermis, o dată în plus, unul din drepturile ce țin de cariera magistratului.

AMR atrage atenția asupra faptului că propunerea referitoare la art. 6¹ încalcă

<p>(7) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește judecătorii în funcțiile de conducere în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(8) Numirea judecătorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(9) Numirea judecătorilor în celelalte funcții de conducere se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui</p>	<p>Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea președintelui instanței.”</p>	<p>(8) forma propusă de Ministerul Justiției</p> <p>(9) forma propusă de Ministerul Justiției</p> <p>La articolul 48, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins: „(10) Pot fi numiți în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (9) judecătorii care au calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la codul deontologic în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.”</p>	<p>prevederile art. 7 alin. 2 din Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind aprobarea Regulamentului de organizare și desfășurare a concursului sau examenului pentru numirea în funcții de conducere a judecătorilor și procurorilor, în condițiile în care proiectul referitor la exercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere se depune la Consiliul Superior al Magistraturii cu cel puțin 7 zile înainte de data desfășurării primei probe a concursului sau examenului, putând fi publicat pe intranetul instanței sau parchetului la care există postul de conducere pentru care se candidează, <u>după ce funcția de conducere respectivă a fost ocupată de candidat în urma concursului.</u> Dispoziția este necesară și fundamentată, în condițiile în care vorbim despre un concurs, ideile și argumentele fiecărui candidat, cuprinse în proiectul care va fi notat, ca probă de concurs, trebuind să fie protejate până la finalizarea concursului, pentru a nu da posibilitatea unor suspiciuni/abuzuri. Este, prin urmare, evident faptul că discutarea proiectului, de către colegiul de conducere, chiar anterior depunerii la CSM, încalcă flagrant dispozițiile normative și principiile anterior expuse.</p> <p><i>Eliminarea alin. 6¹ - propus de Comisia nr.</i></p>
---	---	---	--

instanței.			I.
<p>Art. 49 - (1) Numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie sau prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria și de adjuncți ai acestora se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.</p> <p>(2) Pot participa la concurs sau examen procurorii care au calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.</p> <p>(3) Procurorii își depun candidaturile însoțite de orice alte acte considerate relevante, în termen de 20 de</p>		<p>La articolul 49, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„Art. 49 - (1) Numirea în funcțiile de procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie sau prim-procuror al parchetului de pe lângă judecătoria se face numai prin concurs sau examen organizat, ori de câte ori este necesar, de Consiliul Superior al Magistraturii, prin Institutul Național al Magistraturii.</p> <p>(2) Pot participa la concurs sau examen procurorii care au calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la codul deontologic în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.</p>	<p>Aceleași observații ca la art. 48 (4), (6¹).</p>

zile de la publicarea datei concursului sau examenului, la Institutul Național al Magistraturii.

(4) Dispozițiile art. 48 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(5) Comisia de examinare este numită de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii, și este formată din 2 procurori de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, 2 procurori de la parchetele de pe lângă curțile de apel și 3 specialiști în management și organizare instituțională. La constituirea comisiilor vor fi avuți în vedere, în principal, procurorii care au urmat cursuri de management.

(6) Data, locul, precum și Regulamentul de organizare a concursului sau examenului elaborat de Institutul Național al Magistraturii se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii și se afișează pe pagina de Internet a Parchetului de pe lângă Înalta

La articolul 49, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Dispozițiile art. 48 alin. (6¹) se aplică în mod corespunzător.”

La articolul 49, alineatul (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește procurorii în funcțiile de conducere **prevăzute la alin.**

Aceleași observații ca la art. 48 (6¹).

<p>Curte de Casație și Justiție, a Institutului Național al Magistraturii, a Consiliului Superior al Magistraturii, a Ministerului Justiției și la sediile parchetelor, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării acestuia.</p> <p>(7) Consiliul Superior al Magistraturii validează rezultatul concursului sau examenului și numește procurorii în funcțiile de conducere în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.</p>		<p>(1) în termen de 15 zile de la data afișării rezultatelor finale. Dispozițiile art. 30 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.”</p>	
<p>Art. 49</p> <p>(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii, o singură dată, în condițiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(9) Numirea în celelalte</p>	<p>La articolul 49, alineatele (8) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(8) Numirea procurorilor care au obținut rezultatul cel mai bun la concurs sau, după caz, au fost declarați admiși la examen în funcțiile pentru care au candidat se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea numirii pentru un alt mandat o singură dată pe aceeași funcție și la aceeași instanță sau parchet, în condițiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(9) Numirea în celelalte funcții de</p>		

<p>funcții de conducere la parchete se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.</p>	<p>conducere la parchete se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii sau numirii pentru un nou mandat o singură dată, de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”</p>		
		<p>La articolul 49, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins: „(10) Pot fi numiți în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (9) procurorii care au calificativul "foarte bine" la ultima evaluare, nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la codul deontologic în ultimii 3 ani și îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute de lege.”</p>	
<p>Art. 50 - (1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime: a) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de judecătorie, prim-procuror al parchetului de pe lângă</p>	<p>Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 50 - (1) Pentru numirea în funcții de conducere, sunt necesare următoarele condiții minime de vechime: a) pentru funcția de președinte, vicepreședinte la judecătoria, prim-procuror la parchetul de pe lângă judecătoria și adjunct al acestuia, o</p>		

<p> judecătore și adjunct al acestuia, o vechime de 5 ani în funcția de judecător sau procuror;</p> <p>b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime de 6 ani în funcția de judecător sau procuror;</p> <p>c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea</p>	<p>vechime efectivă de 6 ani în funcția de judecător sau procuror, iar pentru funcția de președinte de secție la judecătore, o vechime efectivă de 4 ani în funcția de judecător sau procuror;</p> <p>b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, precum și președinte de secție la tribunal, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia și procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime efectivă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror;</p> <p>c) pentru funcția de președinte, vicepreședinte, președinte de secție la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime efectivă de 12 ani în funcția de judecător sau</p>	<p>b) pentru funcția de președinte și vicepreședinte de tribunal sau tribunal specializat, prim-procuror al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, adjunct al acestuia, o vechime efectivă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror; pentru funcția de președinte de secție la tribunal, procuror șef secție al parchetului de pe lângă tribunal sau al parchetului de pe lângă tribunalul pentru minori și familie, o vechime efectivă de 8 ani în funcția de judecător sau procuror;</p> <p>c) pentru funcția de președinte și vicepreședinte la curtea de apel, procuror general al parchetului de pe lângă curtea de apel și adjunct al acestuia, o vechime efectivă de 14 ani în funcția de judecător sau procuror; pentru funcția de</p>	
---	---	--	--

de apel și adjunct al acestuia, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime de 8 ani în funcția de judecător sau procuror.

(2)*) La calcularea vechimii prevăzute la alin. (1) se ia în considerare și perioada în care judecătorul sau procurorul a fost avocat.

(3) Pentru numirea în funcții de conducere, judecătorul și procurorul trebuie să aibă dreptul să funcționeze la instanța sau, după caz, parchetul la care urmează să fie numit în funcția de conducere.

*) Prevederile art. 50 alin. (2) au fost declarate neconstituționale prin D.C.C.

procuror.

(2) Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(3) Vechimea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie îndeplinită la data susținerii primei probe a concursului, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9), în care candidații trebuie să întrunească cerințele de vechime la data formulării propunerii de către președintele instanței, respectiv de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(4) În vederea participării la concursul sau examenul pentru numirea în funcții de conducere, judecătorul sau procurorul trebuie să funcționeze de cel puțin 2 ani la instanța sau, după caz, parchetul la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura. Dispozițiile prezentului alineat se aplică în mod corespunzător și pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la art. 48 alin. (9) și 49 alin. (9).

(5) Prin derogare de la dispozițiile alin. (4), în situația în care la două concursuri consecutive pentru

președinte de secție la curtea de apel, procuror șef secție al parchetului de pe lângă curtea de apel, o vechime efectivă de 12 ani în funcția de judecător sau procuror;

Cu privire la **alin. 4**, **AMR** observă, în mod pozitiv, că amendamentul pe care l-a aprobat cu ocazia dezbaterilor din grupul de lucru de la MJ (ianuarie-martie 2016) a fost însușit în această formă a Proiectului. Cunoașterea colectivului este una din condițiile deosebit de importante pentru o persoană care urmează să ocupe o funcție de conducere la o instanță sau la un parchet. Abilitățile de comunicare – în lipsa cărora modalitatea de conducere rămâne una vădit deficientă –, nu pot fi altfel verificate/probate.

În acest context, **AMR** a subliniat că este necesară și îndeplinirea unei condiții de „vechime în instanță” (pe lângă vechimea în funcția de judecător sau procuror), care să dea, cel puțin o garanție inițială, a îndeplinirii condiției pe care o avem în vedere. Statornicirea, prin **alin. 4**, a condiției „funcționării” la instanța sau, după caz, la parchetul la care este vacantă funcția de conducere pentru care își depune candidatura, cu stabilirea vechimii minime de 2 ani în acea instanță/acel parchet –

nr. 176/2014 publicată în M.
Of. nr. 351 din 13 mai 2014.

numirea într-o funcție de conducere nu se prezintă niciun candidat, la următorul concurs sau examen organizat pentru numirea în aceeași funcție de conducere pot participa și judecători sau, după caz, procurori de la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au dreptul să funcționeze la instanța ori parchetul pentru care își depun candidatura.

(6) În cazul în care la o judecătorie sau un parchet de pe lângă judecătorie unde este vacantă funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție, respectiv de prim-procuror sau adjunct al acestuia, niciun judecător sau procuror nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de lege pentru ocuparea acestor funcții sau nu-și exprimă acordul în vederea delegării și, din motive obiective, nu pot fi delegați judecători sau procurori de la alte instanțe sau parchete din circumscripția aceleiași curți de apel, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre judecătorii sau procurorii

(6) În cazul în care la o judecătorie sau la un parchet de pe lângă judecătorie unde este vacantă funcția de președinte, vicepreședinte sau președinte de secție, respectiv de prim-procuror sau adjunct al acestuia, niciun judecător sau procuror nu îndeplinește condițiile de vechime prevăzute de lege pentru ocuparea acestor funcții, nu își exprimă acordul în vederea delegării sau, din motive obiective, nu poate fi delegat un judecător sau procuror de la aceeași instanță sau parchet, poate fi delegat în respectiva funcție de conducere oricare dintre judecătorii sau procurorii care funcționează la altă instanță sau parchet din circumscripția aceleiași curți de apel.”

poate să asigure atingerea obiectivului mai sus enunțat.

	care funcționează la acea judecătorie sau parchet de pe lângă judecătorie.”		
Art. 51 - (1) La încetarea mandatului funcției de conducere judecătoria sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute de art. 48, 49 și 50, o funcție de conducere la aceeași instanță sau la același parchet ori la altă instanță sau parchet ori revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.	Alineatul (1) al articolului 51 se modifică și va avea următorul cuprins: „ Art. 51 – (1) La expirarea mandatului funcției de conducere, judecătoria sau procurorii pot ocupa, în condițiile prevăzute la art. 48-50 , o altă funcție de conducere la aceeași instanță sau parchet ori la altă instanță sau parchet, fie o funcție de execuție la aceeași instanță sau parchet , fie revin pe funcții de execuție la instanțele sau parchetele de unde provin”.		Este justă renunțarea la sintagma „dacă există posturi vacante” (existentă în anterioara formă a Proiectului), cu referire la posibilitatea revenirii pe o funcție de execuție la instanțele/parchetele de unde provin, condiționată de existența posturilor vacante, dat fiind că era lipsită de fundament și avea accente abuzive, cu atât mai mult cu cât această restricție a generat și continuă să genereze disfuncții la nivelul instanțelor și al parchetelor.
	După articolul 51, se introduce un nou articol, art. 51¹, cu următorul cuprins: „ Art. 51¹ – Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă curgerea duratei mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49. (2) Imposibilitatea exercitării atribuțiilor pe o perioadă mai mare de 1 an atrage încetarea mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49”.	<u>VARIANTA I</u> Forma propusă de Ministerul Justiției <u>VARIANTA II</u> După articolul 51, se introduce un nou articol, art. 51¹, cu următorul cuprins: „ Art. 51¹ – Suspendarea, în orice mod, a raportului de muncă nu suspendă curgerea duratei mandatelor funcțiilor de conducere prevăzute la art. 48 și 49.”	Cu ocazia dezbaterilor în grupul de lucru, AMR a fost de acord cu forma propusă de MJ. Spre deosebire de observațiile/proponerile făcute cu privire la textul art. 44 (2) , chiar dacă, și în ipoteza în care judecătorul sau procurorul a fost suspendat din motivele prevăzute de art. 62 alin. 1 lit. a, a ¹ – sau a ¹ , a ² , în varianta propusă de Comisia nr. 1 -, urmată de încetarea acestei măsuri întrucât s-a dispus clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal (art. 63 alin. 2), neexercitarea atribuțiilor specifice funcției de conducere fiind cauzată de

		<p>(fără alin. (2) - care se va regăsi la reglementarea privind suspendarea din funcție)</p>	<p> motive mai presus de voința judecătorului sau procurorului și care s-au dovedit a fi nelegale, în condițiile în care s-a dispus achitarea/ clasarea/ încetarea procesului penal, necesitatea asigurării conducerii instanței/ parchetului și, de aici, efectele pe care le-ar determina neaplicarea alin. 2 – chiar în situația lipsei culpei/vinei magistratului – nu credem că pot fi ignorate.</p> <p>Se pune, însă, problema acoperirii prejudiciului produs ca urmare a încetării mandatului funcției de conducere, în cazurile mai sus arătate, în sensul ca o astfel de împrejurare să fie luată în considerare prin raportare la obligația de a i se plăti drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție, prevăzută de art. 62 alin. 2, obligație care să includă și plata acestor drepturi cu luarea în considerare a întregului mandat, pe care, din motive ce nu țin de culpa/vina magistratului, nu l-a putut duce la bun sfârșit – a se vedea observațiile/propunerea de la art. 63 alin. 2.</p>
<p>Art. 52 (3)* Pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta</p>	<p>Alineatul (3) al articolului 52 se modifică și va avea următorul cuprins: „(3) Pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la</p>	<p><u>Precizare:</u> În ceea ce privește condițiile de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție, Comisia nr. 1 a apreciat că este necesară</p>	<p>Sușținem VARIANTA I. Textul art. 52 reglementează promovarea la Înalta Curte de Casație și Justiție care, conform art. 18 din Legea nr. 304/2004, este <i>instanța supremă în ierarhia</i></p>

Curte de Casație și Justiție judecătoria și procurorii care au cel puțin gradul de curte de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au îndeplinit efectiv cel puțin 3 ani funcția de judecător la curtea de apel sau de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel ori la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, au obținut calificativul "foarte bine" la ultimele 3 evaluări, nu au fost niciodată sancționați disciplinar și au o vechime în funcția de judecător sau procuror de **cel puțin 15 ani.**

*) Prin D.C.C. nr. 436/2014 publicată în M.Of. nr. 523 din 14 iulie 2014 sintagma "nu au fost niciodată sancționați disciplinar" din art. 52 alin. (3) a fost declarată constituțională în măsura în care dispune numai cu privire la abaterile disciplinare săvârșite după data de 27 septembrie 2004.

Înalta Curte de Casație și Justiție judecătoria și procurorii care au cel puțin gradul de curte de apel sau parchet de pe lângă curtea de apel, care au îndeplinit efectiv cel puțin 3 ani funcția de judecător la curtea de apel sau de procuror la parchetul de pe lângă curtea de apel ori la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, **inclusiv la Direcția Națională Anticorupție sau direcția de Invsetigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism**, au obținut calificativul "foarte bine" la ultimele 3 evaluări, nu au fost **niciodată** sancționați disciplinar și au o vechime **efectivă** în funcția de judecător sau procuror de **cel puțin 15 ani. Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător."**

majorarea vechimii efective necesare, de la 15 ani, **la 18 ani.** De asemenea, s-a apreciat că este necesară inserarea **condiției de a nu fi avut abateri de la Codul deontologic.**

Cât privește magistrații care pot participa la acest concurs, s-au conturat două variante:

VARIANTA I

Pot participa numai magistrații care au fost judecători la curtea de apel în ultimii 3 ani.

VARIANTA II

Pot pariticipa și judecătorii și procurorii, dar se introduce cerința privind avizul judecătorilor secției de la Înalta Curte de Casație și Justiție pentru care se promovează, aviz de care se va ține seama la proba interviului.

Comisia a apreciat că gestionarea procedurii de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție să fie atributul **Secției pentru judecători.**

instanțelor judecătorești din România. ÎCCJ are în principal, competența de a judeca recursul în casație și de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte *instanțe judecătorești.*

Așadar, fără a diminua aria atribuțiilor procurorilor, activitatea și experiența profesională a acestora, locul și rolul lor în sistemul judiciar, **trebuie să admitem, dacă dorim să ne păstrăm în limitele obiectivității, că exercitarea atribuțiilor specifice judecătorului, prin care se formează abilitățile profesionale cerute, ca exigență sine-qua-non, la instanța supremă, țin de desfășurarea efectivă a activității de judecător, anterior accederii la Înalta Curte de Casație și Justiție.**

Din această perspectivă, considerăm că **este necesară o perioadă de vechime efectivă la curtea de apel, de 3 ani, astfel cum este propusă în VARIANTA I.** Prin această cerință procurorii nu sunt discriminați, dat fiind că, dacă au în vedere promovarea la ÎCCJ, li se dă posibilitatea structurării carierei profesionale în așa fel încât, anterior, să îndeplinească atribuțiile specifice funcției de judecător de curte de apel timp de 3 ani.

O altă abordare ar nesocoti nu numai experiența efectivă profesională ce trebuie acumulată, în calitate de judecător, pentru a accede în vârful

		<p>De asemenea, s-a apreciat că se impune eliminarea probei scrise dintre probele de concurs.</p>	<p>ierarhiei instanțelor judecătorești - competentă să judece recursul în casație și să asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești -, ci și exercițiul atributelor independenței și inamovibilității, pe care unii candidați (judecători) l-au îndeplinit, iar alții (procurori), nu, la data înscrierii la examenul promovare. Solicitarea avizului judecătorilor secției de la ÎCCJ, pentru promovarea procurorilor, nu acoperă aspectele anterior menționate și nu rezolvă chestiunile de fond, anterior relevate.</p> <p>Forma propusă:</p> <p><i>(3) Pot participa la concursul de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție judecătorii care au cel puțin gradul de curte de apel și au îndeplinit efectiv cel puțin 3 ani funcția de judecător la curtea de apel, au obținut calificativul "foarte bine" la ultimele 3 evaluări, nu au fost niciodată sancționați disciplinar și au o vechime efectivă în funcția de judecător sau procuror de cel puțin 15 ani. Dispozițiile art. 44 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.</i></p> <p>Susținem punctul de vedere al Comisiei nr. 1, în sensul ca gestionarea procedurii de promovare în funcția de judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție să fie</p>
--	--	--	---

			<p>atributul Secției pentru judecători.</p> <p>AMR este constantă în opinia exprimată și argumentată (de mai multe ori).</p> <p>Astfel, art. 124 alin. (3) și art. 125 alin. (1) din Constituție consacră independența și inamovibilitatea judecătorilor, ceea ce înseamnă că orice act sau orice procedură ce privește cariera ori statutul judecătorilor nu poate proveni decât de la o persoană căreia îi sunt recunoscute și garantate, prin Constituție, în exercitarea atribuțiilor sale, caracterele esențiale ale independenței și inamovibilității, și nu de la o persoană care nu se bucură de acest statut.</p> <p>Astfel, conform art. 132 alin. (1) din Constituție și dintr-o interpretare <i>per a contrario</i>, procurorii nu sunt nici independenți (fiind sub autoritatea ministrului justiției, lipsa de independență a procurorilor români fiind statuată și în jurisprudența CEDO, prin raportare la organizarea sistemului judiciar), nici inamovibili (ci se bucură doar de stabilitate), deci statutul procurorilor nu oferă, din perspectiva Constituției, aceleași garanții.</p> <p>Consecința este că un procuror, nefiind nici independent, nici inamovibil, potrivit statului să legal, nu poate interveni în niciun fel în statutul ori cariera unui judecător, care presupune adoptarea actelor</p>
--	--	--	---

			<p>în proceduri privind drepturile, cariera ori disciplina unui judecător. O altă perspectivă ar însemna să se atribuie procurorilor putere de decizie în chestiunea drepturilor, carierei și disciplinei judecătorilor, fără ca ei înșiși (procurorii) să aibă atributele independenței și inamovibilității, cu efectul încălcării dispozițiilor constituționale privind independența și inamovibilitatea judecătorilor.</p> <p>Astfel cum AMR a susținut și cu ocazia dezbaterilor în grupul de lucru organizat de MJ (în perioada ianuarie-martie 2016), magistrații consultați nu au fost de acord cu eliminarea probei scrise din procedura examenului de promovare la Înalta Curte de Casație și Justiție, considerând că doar proba interviului și cea a evaluării actelor nu asigură o selectare fundamentată pe criterii clare, ținând de cunoștințele profesionale (practice) ale candidatului.</p>
<p>Art. 53 - (1) Președintele, vicepreședintele și președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au</p>		<p>Articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 53 - (1) Președintele și vicepreședinții Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au</p>	

funcționat la această instanță cel puțin 2 ani.

(2) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) **decât motivat, aducând la cunoștința Consiliului Superior al Magistraturii motivele refuzului.**

(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de **3 ani**, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(4) Dispozițiile art. 48 alin. (10) - (12) se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție **ori președinte de secție**, la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte, vicepreședinte **sau președinte de secție** a

Alineatul (3) al articolului 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de **4 ani**, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată”.

funcționat la această instanță cel puțin 2 ani, **nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la codul deontologic.**

(2) Președintele României nu poate refuza numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1).

(3) Numirea în funcțiile prevăzute la alin. (1) se face pe o perioadă de **4 ani**, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(4) Dispozițiile art. 48 alin. (10) - (12) se aplică în mod corespunzător.

(5) Judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) își pot depune candidaturile pentru funcția de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție la Consiliul Superior al Magistraturii, în termen de 30 de zile de la data la care funcția de președinte sau vicepreședinte a devenit vacantă.

(6) În cazul în care funcțiile de președinte sau vicepreședinte

devenit vacantă.

(5¹) În cazul în care funcțiile de președinte sau vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție **ori de președinte de secție** devin vacante ca urmare a expirării mandatului, candidatura se depune cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea mandatului, dar nu mai devreme de 60 de zile până la momentul în care funcția urmează a se vacanta.

(6) Revocarea din funcție a președintelui, a vicepreședintelui **sau a președinților de secții** ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

al Înaltei Curți de Casație și Justiție devin vacante ca urmare a expirării mandatului, candidatura se depune cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea mandatului, dar nu mai devreme de 60 de zile până la momentul în care funcția urmează a se vacanta.

(7) Revocarea din funcție a președintelui și a vicepreședintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Președintele României la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

(8) Președinții de secții ai Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt numiți de către Consiliul Superior al Magistraturii, dintre judecătorii Înaltei Curți de Casație și Justiție care au funcționat la această instanță cel puțin 2 ani, nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri

		<p>de la codul deontologic. Dispozițiile alin. (3)-(6) se aplică în mod corespunzător. (9) Revocarea din funcție a președinților de secție ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către Consiliul Superior al Magistraturii, care se poate sesiza din oficiu, la cererea unei treimi din numărul membrilor sau la cererea adunării generale a instanței, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.”</p>	
<p>Art. 54 - (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjunctii acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjunctii acestora sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului</p>	<p>Articolul 54 alin. (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: „Art. 54 - (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul general al Parchetului Național Anticorupție, adjunctii acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjunctii acestora sunt numiți de Președintele României, la propunerea ministrului justiției, cu avizul Consiliului Superior al</p>	<p>Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 54 - (1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul</p>	<p>Așa cum AMR a subliniat, în mod repetat, procedura de ocupare a acestor funcții trebuie să conducă la asigurarea condițiilor vizând realizarea unei selecții foarte bine fundamentate a procurorilor pentru funcțiile menționate, procedură care să nu fie, în același timp, discriminatorie, în mod pozitiv, prin raportare la cea aplicată pentru ocuparea celor mai înalte funcții la instanța supremă. De asemenea, procedura trebuie să asigure concretizarea principiului separației puterilor – în parametri „check and balance” –, sens în care rolul principal în derularea acesteia trebuie să îi revină Consiliului Superior al Magistraturii – avizul ministrului justiției</p>

justiției, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de 10 ani în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

(2) Dispozițiile art. 48 alin. (10) - (12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Președintele României poate refuza **motivată** numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), **aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.**

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la propunerea ministrului justiției care se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul

Magistraturii, dintre procurorii care au o vechime minimă de **15 ani** în funcția de judecător sau procuror, pe o perioadă de **4 ani**, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

(2) Dispozițiile art. 48 alin. (10) - (12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Președintele României poate refuza motivat numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1), aducând la cunoștința publicului motivele refuzului.

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la **propunerea ministrului justiției** care se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție **ori a procurorului general al Parchetului Național Anticorupție**, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.”

șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora sunt numiți de Președintele României, la **propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul ministrului justiției**, dintre procurorii care au o vechime minimă de **18 ani** în funcția de judecător sau procuror, **nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la Codul deontologic.** Numirea se face pe o perioadă de **4 ani**, cu posibilitatea reinvestirii o singură dată.

(2) Dispozițiile art. 48 alin. (10) - (12) se aplică în mod corespunzător.

(3) Președintele României **nu poate refuza** numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1).

(4) Revocarea procurorilor din funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) se face de către Președintele României, la **propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul ministrului justiției.**

fiind doar consultativ pentru că, altfel, s-ar lăsa, practic, alegerea procurorului de la vârful PÎCCJ, DIICOT, DNA la latitudinea politicului (ministrului justiției), situație care ar lipsi de efecte întreaga procedură, aceasta devenind una formală.

Procedura, stabilită prin hotărâre a Plenului CSM, **trebuie să fie și transparentă, și desfășurată într-un termen care să asigure verificarea competenței profesionale și a abilităților personale de conducător, a candidaților, cu stabilirea unui calendar, de către CSM, publicat pe site.**

Considerăm că este necesară și includerea unei **condiții de vechime minimă de 3 ani la curtea de apel sau la ÎCCJ ori la un parchet de pe lângă o curte de apel sau la un parchet ierarhic superior** – ținând seama că, atât la promovarea în funcții de conducere, pentru judecători și procurori, cât și la ocuparea funcțiilor de conducere la ÎCCJ, există condiția vechimii minime la respectiva instanță/respectivul parchet. În ce privește ocuparea funcțiilor de conducere la vârful PÎCCJ, DIICOT, DNA lipsește atât cerința vechimii la aceste parchete, cât și la parchetul ierarhic inferior (de pe lângă curtea de apel), înțelegându-se, astfel, că, un procuror de la parchetul de pe lângă tribunal sau chiar de pe lângă judecătoria, cu o vechime de 18 ani, poate fi numit procuror general al PÎCCI,

Consiliului Superior al Magistraturii, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.

Consiliul se poate sesiza din oficiu, la cererea adunării generale sau, după caz, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție ori a **procurorului șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism**, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2), care se aplică în mod corespunzător.

(5) De la data încetării mandatului funcției de conducere, procurorii prevăzuți la alin. (1) își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție ori al Direcției de Investigare a

procuror-șef al DIICOT sau DNA.

Forma propusă:

*(1) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestora sunt numiți de Președintele României, la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul **consultativ al ministrului justiției**, dintre procurorii care au o vechime minimă de 18 ani în funcția de judecător sau procuror, **au cel puțin gradul de judecător de curte de apel sau procuror de parchet de pe lângă curtea de apel și au funcționat efectiv cel puțin 3 ani în funcția de judecător la curtea de apel ori la Înalta Curte de Casație și Justiție sau în funcția de procuror la un parchet de pe lângă curtea de apel ori la parchetul ierarhic superior, nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la Codul deontologic. Numirea se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.***

*(4) Revocarea... la propunerea Consiliului Superior al Magistraturii, cu avizul **consultativ al ministrului justiției**, ...*

		Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”	<i>(1¹) – Nou introdus Propunerea Consiliului Superior al Magistraturii va fi elaborată după parcurgerea unei proceduri transparente adoptate prin hotărâre a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, cu cel puțin 3 luni înainte de expirarea mandatului conducătorului parchetului în funcție.</i>
Art. 55 - (1) Numirea în celelalte funcții de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și al Direcției Naționale Anticorupție se face pe o perioadă de 3 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a procurorului șef al Direcției Naționale	Alineatul (1) al articolului 55 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 55 - (1) Numirea în celelalte funcții de conducere în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infrațiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată, de către Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului șef al Direcției Naționale	La articolul 55, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins: „(1¹) Pot fi numiți în funcțiile	

<p>Anticorupție, după caz.</p> <p>(2) Pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) este necesară recomandarea conducătorului secției ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Direcției Naționale Anticorupție, unde urmează să fie numit procurorul.</p> <p>(3) Dispozițiile art. 48 alin. (10) - (12) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(4) Revocarea din funcțiile de conducere a procurorilor numiți potrivit alin. (1) se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, din oficiu</p>	<p>Anticorupție sau al Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, după caz.</p>	<p>de conducere prevăzute la alin. (1) procurorii care nu au fost sancționați disciplinar și nu au avut abateri de la codul deontologic.”</p> <p>La articolul 55, alineatele (2), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Pentru numirea în funcțiile de conducere prevăzute la alin. (1) este necesară recomandarea conducătorului secției ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție sau Direcției de Investigare a Infrafracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, unde urmează să fie numit procurorul.</p> <p>(4) Revocarea din funcțiile de conducere a procurorilor numiți potrivit alin. (1) se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori, după caz, a procurorului șef al Direcției</p>	
---	--	---	--

<p>sau la propunerea procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori, după caz, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(5) Propunerea prevăzută la alin. (4) poate fi formulată din oficiu sau la sesizarea adunărilor generale ori a conducătorilor secțiilor ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau Direcției Naționale Anticorupție.</p>		<p>Naționale Anticorupție sau al Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, pentru motivele prevăzute la art. 51 alin. (2) care se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(5) Propunerea prevăzută la alin. (4) poate fi formulată din oficiu sau la sesizarea adunărilor generale ori a conducătorilor secțiilor ori, după caz, al direcției din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție sau Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.</p>	
<p>Art. 56 - La încetarea mandatului pentru funcțiile de conducere prevăzute la art. 53, 54 și 55, judecătorii sau procurorii revin la instanțele sau parchetele de unde provin sau la o instanță sau parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii.</p>		<p>Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 56 - La încetarea mandatului pentru funcțiile de conducere prevăzute la art. 54 și 55, procurorii <i>ocupă o funcție la același parchet sau</i> revin la parchetele de unde provin.”</p>	

		<i>(Se înlătură referirea la art. 53, căci acest articol vizează funcțiile de conducere de la ICCJ).</i>	
<p>Art. 57 - (1) În cazul în care o judecătorie, un tribunal sau un tribunal specializat nu poate funcționa normal din cauza absenței temporare a unor judecători, existenței unor posturi vacante sau altor asemenea cauze, președintele curții de apel, la propunerea președintelui respectivei instanțe din circumscripția acelei curți de apel, poate delega judecători de la alte instanțe din circumscripția menționată, cu acordul scris al acestora.</p> <p>(2) Delegarea judecătorilor de la judecătoria, tribunale și tribunale specializate în circumscripția altei curți de apel se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel în circumscripția căreia se cere delegarea și cu avizul președintelui curții de apel unde aceștia</p>		<p>La articol 57, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(2) Delegarea judecătorilor de la judecătoria, tribunale, tribunale specializate și de la curtea de apel, în circumscripția altei curți de apel, se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel în circumscripția căreia se cere delegarea și cu avizul președintelui curții de apel unde aceștia funcționează.”</p> <p>Alin. (3) se abrogă.</p>	

funcționează.

(3) *Delegarea judecătorilor curților de apel se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, la solicitarea președintelui curții de apel.*

(4) Delegarea în funcții de conducere a judecătorilor de la curțile de apel, tribunale, tribunale specializate și judecătorii se dispune, cu acordul scris al acestora, de Consiliul Superior al Magistraturii, până la ocuparea funcției prin numire în condițiile prezentei legi.

(5) Delegarea în funcțiile de conducere de la Înalta Curte de Casație și Justiție a judecătorilor de la această instanță se dispune de Consiliul Superior al Magistraturii, cu acordul scris al acestora, la propunerea președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Delegarea judecătorilor

La articol 57, alineatele (6), (8) și (8¹) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Delegarea judecătorilor se poate face pe o perioadă de cel mult 6 luni și poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, **încă 6 luni.**

(8) Delegarea procurorilor poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, **încă 6 luni.**

(8¹) În interesul serviciului, magistrații-asistenți pot fi

se poate face pe o perioadă de cel mult 6 luni și poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, **cel mult** încă 6 luni.

(7) În interesul serviciului, procurorii pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, inclusiv în funcții de conducere, de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, la parchetele din cadrul Ministerului Public pe o perioadă de cel mult 6 luni.

(8) Delegarea procurorilor poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, **cel mult** încă 6 luni.

(8¹) În interesul serviciului, magistrații-asistenți pot fi delegați, cu acordul scris al acestora, în funcțiile de prim-magistrat-asistent sau magistrat-asistent-șef de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe o perioadă de cel mult 6 luni. Delegarea magistraților-asistenți poate fi prelungită,

delegați, cu acordul scris al acestora, în funcțiile de prim-magistrat-asistent sau magistrat-asistent-șef de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, pe o perioadă de cel mult 6 luni. Delegarea magistraților-asistenți poate fi prelungită, cu acordul scris al acestora, **încă 6 luni**. Pe perioada delegării, magistrații-asistenți beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care sunt delegați.”

<p>cu acordul scris al acestora, cel mult încă 6 luni. Pe perioada delegării, magistrații-asistenți beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care sunt delegați.</p> <p>(9) Pe perioada delegării judecătorii și procurorii beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care sunt delegați. Când salariul și celelalte drepturi bănești prevăzute pentru funcția în care este delegat judecătorul sau procurorul sunt inferioare, acesta își păstrează indemnizația de încadrare lunară și celelalte drepturi bănești.</p>			
<p>Art. 58 - (1) Consiliul Superior al Magistraturii dispune detașarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la</p>	<p>Alineatul (1) al articolului 58 se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„(1) Consiliul Superior al Magistraturii dispune detașarea judecătorilor și procurorilor, cu acordul scris al acestora, la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate</p>		

<p>unitățile subordonate acestuia ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții, precum și la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale.</p>	<p>acestui ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții, precum și la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale, la solicitarea Ministerului Justiției.”</p>		
<p>(2) Durata detașării este cuprinsă între 6 luni și 3 ani. Detașarea se prelungește o singură dată, pentru o durată de până la 3 ani, în condițiile prevăzute la alin. (1).</p>		<p>La articolul 58, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Durata detașării este cuprinsă între 6 luni și 3 ani. Detașarea se prelungește pentru o durată de până la 3 ani, în condițiile prevăzute la alin. (1).”</p>	
<p>Art. 58 (5) După încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior.</p>	<p>Alineatul (5) al articolului 58 se modifică și va avea următorul cuprins: „(5) După încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior. Dacă judecătorul sau procurorul detașat se află în situația prevăzută la alin. (6) și nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nicio opțiune, la încetarea detașării se aplică în mod corespunzător prevederile art. 51 alin. (1).”</p>		<p>A se vedea mențiunile de la art. 51 (1).</p>
	<p>La articolul 58, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate,</p>		

	<p>alineatele (6), (7) și (8), cu următorul cuprins:</p> <p>„(6) Dacă judecătorul sau procurorul detașat ocupă o funcție de conducere la instanțe sau parchete, în termen de 30 de zile de la hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus detașarea optează pentru funcția de conducere sau pentru funcția pe care o ocupă prin detașare.</p> <p>(7) În cazul în care judecătorul sau procurorul detașat nu a optat pentru funcția de conducere sau nu a exprimat nici o opțiune, funcția de conducere respectivă devine vacantă la expirarea termenului prevăzut la alin. (6). Dacă judecătorul sau procurorul optează pentru funcția de conducere deținută anterior, detașarea încetează la expirarea termenului prevăzut la alin. (6).</p> <p>(8) Prevederile alin. (6) și (7) se aplică în mod corespunzător și în situația în care judecătorul sau procurorul era detașat anterior ocupării funcției de conducere.”</p>	<p>„(6) Dacă judecătorul sau procurorul detașat ocupă o funcție de conducere la instanțe sau parchete, în termen de 1 an de la hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus detașarea optează pentru funcția de conducere sau pentru funcția pe care o ocupă prin detașare.”</p>	
<p>Art. 62 - (1) Judecătorul sau procurorul este suspendat din funcție în următoarele cazuri: a) când a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni;</p>	<p>La articolul 62, după litera a¹), se introduce o nouă literă, litera a²),</p>	<p>La articolul 62, litera a) se abrogă.</p>	

<p>a¹) când față de acesta s-a dispus arestarea preventivă sau arestul la domiciliu;</p> <p>b) când suferă de o boală psihică, care îl împiedică să-și exercite funcția în mod corespunzător;</p> <p>c) când a fost sancționat disciplinar, în condițiile art. 100 lit. d).</p>	<p>cu următorul cuprins:</p> <p>„a²) când față de acesta s-a luat măsura preventivă a controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune și organul judiciar a stabilit în sarcina sa obligația de a nu exercita profesia în exercitarea căreia a săvârșit fapta.”</p>		
	<p>La articolul 62 alineatul (1), după litera c), se introduce o nouă literă, litera d), cu următorul cuprins:</p> <p>„d) în cazul prevăzut la art. 52 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată;”</p>		<p>Este adevărat că art. 52 (1) din Legea nr. 317/2004 instituie un alt caz de suspendare din funcție a procurorului sau judecătorului, însă, spre deosebire de ipotezele cuprinse în art. 62 (1) din Legea nr. 303/2004 – când judecătorul procurorul <i>este suspendat</i> din funcție -, norma nu este imperativă, prevăzându-se că pe durata procedurii disciplinare, secția corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii, din oficiu sau la propunerea inspectorului judiciar, <i>poate dispune</i> suspendarea din funcție a magistratului... Așadar, pentru acuratețea distincției de regim juridic, propunem <u>următoarea formă:</u></p> <p><i>d) în cazul în care s-a dispus suspendarea, în temeiul art. 52 alin. (1) din Legea nr.</i></p>

			<i>317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată;</i>
Art. 62 (1 ¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), dacă trimiterea în judecată a intervenit pentru o infracțiune din culpă și se apreciază că aceasta nu aduce atingere prestigiului profesiei, judecătorului sau procurorului i se poate interzice provizoriu exercitarea anumitor atribuții până la soluționarea definitivă a cauzei.		La articolul 62, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1 ¹) Judecătorul sau procurorul poate fi suspendat din funcție și în cazul în care a fost trimis în judecată pentru o infracțiune, dacă se apreciază, în raport de circumstanțele cauzei, că se aduce atingere prestigiului profesiei. În situația în care s-a apreciat că judecătorul sau procurorul poate fi menținut în funcție, acestuia i se poate interzice provizoriu exercitarea anumitor atribuții până la soluționarea definitivă a cauzei.”	
	La articolul 62, după alineatul (1¹) se introduc două noi alineate, alineatele (1²) și (1³), cu următorul cuprins: „(1 ²) Judecătorul sau procurorul care suferă de o altă afecțiune decât cea prevăzută la alin. (1) lit. b), care-l pune în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile poate fi suspendat din funcție, la cererea sa sau a colegiului de conducere al instanței sau parchetului. Această măsură se		

	<p>poate dispune numai după epuizarea duratei pentru care se acordă concediile medicale și indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă în sistemul de asigurări sociale de sănătate. Afecțiunea se stabilește printr-o expertiză de specialitate care se efectuează de o comisie medicală de specialitate numită prin ordin comun al ministrului justiției și ministrului sănătății. Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire. Prin raportul de expertiză, comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.</p> <p>(1³) În situații personale deosebite, la cererea judecătorului sau procurorului, Consiliul Superior al Magistraturii poate dispune suspendarea din funcție a acestuia, pe o durată de cel mult 3 ani, dacă măsura nu afectează buna funcționare a instanței sau parchetului.”</p>		
<p>Art. 62 (2) Suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor și interzicerea provizorie a exercitării anumitor atribuții de către aceștia se dispun de către Consiliul Superior al</p>			

<p>Magistraturii.</p> <p>Art. 62</p> <p>(3) În perioada suspendării din funcție, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în magistratură.</p> <p>(4) În perioada suspendării din funcție, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.</p>	<p>Alineatele (3) și (4) ale articolului 62 se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a), a¹) și c) și alin. (1³), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în magistratură.</p> <p>(4) În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1) lit. b) și d) și alin. (1²), judecătorului sau procurorului i se plătește o indemnizație egală cu 80% din indemnizația de încadrare lunară netă din ultima lună de activitate înainte de data suspendării din funcție și îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8.”</p>	<p>„(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a¹) și c), alin. (1¹) și alin. (1³), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în magistratură.</p>	<p>Chiar dacă drepturile salariale nu se plătesc în perioada suspendării din funcție dispuse conform alin. (1) lit. a¹), c), alin. 1³, AMR atrage atenția asupra faptului că judecătorul sau procurorul nu poate fi lipsit de dreptul la asistență medicală în sistemul public de servicii medicale, cu atât mai mult cu cât raporturile juridice între judecător/procuror și instanță/parchet nu au încetat, ci sunt doar suspendate, iar magistratul beneficiază și de prezumția de nevinovăție ori se află într-o situație deosebită de care trebuie să se țină seama.</p> <p>Pe de altă parte, potrivit art. 208 alin. 3, art. 211 alin. 1, art. 319 lit. d din Legea nr. 95/2006, asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii, toți cetățenii români, cu domiciliul în țară, având calitatea de asigurați în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate din România.</p> <p>Având în vedere aceste aspecte, considerăm că, pe perioada suspendării, se impune plata drepturilor de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, neexistând temei pentru a i se cere judecătorului/ procurorului suspendat din funcție să își găsească de îndată un angajator care să satisfacă această cerință.</p>
---	---	--	--

			<p>A se vedea propunerea din Proiect – art. 65¹ alin. 3, în care se are în vedere plata drepturilor de asigurări sociale de sănătate, în condițiile legii, <i>chiar și pentru perioada ulterioară eliberării din funcție a judecătorului sau procurorului, până la soluționarea definitivă a cauzei, în ipoteza atacării hotărârii de eliberare din funcție.</i></p> <p><u>Forma propusă:</u></p> <p><i>(3) În perioada suspendării din funcție dispuse în temeiul alin. (1) lit. a¹) și c), alin. (11) și alin. (13), judecătorului și procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. Această perioadă nu constituie vechime în muncă și în magistratură.</i></p> <p><i>(3¹) Nou introdus</i> <i>În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului i se plătesc drepturile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.</i></p>
	<p>La articolul 62, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:</p> <p>„(5) După expirarea termenului</p>		

	<p>menționat la alin. (1²) și efectuarea de către comisia medicală de specialitate numită prin ordin comun al ministrului justiției și ministrului sănătății, a noii expertize, Consiliul Superior al Magistraturii poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție prin pensionare.”</p>		
	<p>La articolul 62, după alineatul (5) se introduc patru noi alineate, alineatele (6), (7), (8) și (9), cu următorul cuprins:</p> <p>„(6) Auditorii de justiție sunt suspendați din calitatea de auditor în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a), a¹), b) și (1²) care se aplică în mod corespunzător. În ipoteza prevăzută la alin. (1¹), dacă Consiliul Științific al Institutului apreciază că nu se aduce atingere demnității calității de auditor sau imaginii Institutului, suspendarea auditorului de justiție nu este obligatorie.</p> <p>(7) Suspendarea din calitatea de auditor de justiție se dispune de către Consiliul Științific al Institutului. Decizia prin care s-a dispus suspendarea, precum și cea prin care s-a constatat încetarea suspendării se</p>	<p>„(6) Auditorii de justiție sunt suspendați din calitatea de auditor în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a¹), b), (1¹) și (1²) care se aplică în mod corespunzător. În ipoteza prevăzută la alin. (1¹), Consiliul Științific al Institutului poate dispune suspendarea auditorului de justiție dacă apreciază că infracțiunea săvârșită aduce atingere demnității calității de auditor sau imaginii Institutului.”</p>	

	<p>comunică de îndată auditorului de justiție; despre decizia luată este informat și Consiliul Superior al Magistraturii. După încetarea suspendării, auditorul de justiție va relua cursurile la Institut din aceeași etapă în care acestea au fost întrerupte.</p> <p>(8) În perioada suspendării dispuse pentru motivele prevăzute la alin. (1) lit. a) și a¹), auditorul de justiție nu beneficiază de bursă și de alte drepturi ale auditorilor, iar această perioadă nu constituie vechime în magistratură. În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1²), precum și pentru motivul prevăzut la alin. (1) lit. b), auditorului de justiție i se plătește o indemnizație egală cu 80% din bursă.</p> <p>(9) În ipoteza prevăzută la alin. (5), dacă boala de care suferă auditorul de justiție este ireversibilă, Consiliul Științific al Institutului dispune exmatricularea acestuia”.</p>	<p>(8) În perioada suspendării dispuse pentru motivele prevăzute la alin. (1) lit. a¹) și alin. (1¹), auditorul de justiție nu beneficiază de bursă și de alte drepturi ale auditorilor, iar această perioadă nu constituie vechime în magistratură. În perioada suspendării dispuse în temeiul alin. (1²), precum și pentru motivul prevăzut la alin. (1) lit. b), auditorului de justiție i se plătește o indemnizație egală cu 80% din bursă.</p>	
<p>Art. 62¹ - (1) Încheierea definitivă prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu, rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată</p>	<p>Alineatul (1) al articolului 62¹ se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Încheierea definitivă prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu, încheierea sau ordonanța definitivă prin care prin care s-a stabilit obligația de a</p>	<p>„(1) Încheierea prin care s-a dispus arestarea preventivă ori arestul la domiciliu, încheierea sau ordonanța prin care prin care s-a stabilit obligația de a nu exercita profesia în</p>	

<p>sau ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală cu privire la un judecător ori procuror se comunică în termen de 24 de ore Consiliului Superior al Magistraturii.</p> <p>(2) În termen de 3 zile de la rămânerea definitivă a hotărârii pronunțate într-o cauză penală față de un magistrat, instanța de executare comunică Consiliului Superior al Magistraturii copie de pe dispozitivul hotărârii.</p>	<p>nu exercita profesia în exercitarea căreia a fost a fost săvârșită fapta pe durata controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată sau ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală cu privire la un judecător ori procuror se comunică în termen de 24 de ore Consiliului Superior al Magistraturii.”</p>	<p>exercitarea căreia a fost a fost săvârșită fapta pe durata controlului judiciar sau a controlului judiciar pe cauțiune, rechizitoriul prin care s-a dispus trimiterea în judecată sau ordonanța prin care s-a dispus renunțarea la urmărirea penală cu privire la un judecător ori procuror se comunică în termen de 24 de ore Consiliului Superior al Magistraturii.”</p>	
		<p>După articolul 62¹ se introduce un nou articol, articolul 62², cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 62² – În cazul judecătorilor și procurorilor care ocupă o funcție de conducere, mandatul funcției de conducere încetează dacă suspendarea din funcție dispusă în condițiile art. 62 alin. (1¹) durează mai mult de 1 an.”</p> <p><i>(acest articol va fi introdus doar în măsura în care se va opta pentru varianta II a art.</i></p>	

<p>Art. 63 (2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător ori procuror, suspendarea din funcție încetează, iar acesta este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură pentru această perioadă.</p>	<p>Alineatul (2) al articolului 63 se modifică și va avea următorul cuprins: „(2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător ori procuror ori s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție și i se recunoaște vechimea în magistratură și în funcție pe această perioadă.”</p>	<p>51')</p>	<p>Lipsa prevederii din textul art. 63 (2) a plății drepturilor salariale majorate, indexate și reactualizate (formulare expres utilizată de legiuitor în art. 80 alin. 1 din Codul muncii) determină, în practică, refuzul nejustificat al MJ de a emite un ordin prin care să i se plătească magistratului aflat în una din aceste situații, drepturile salariale (de care a fost lipsit fără vina/culpa sa), în mod actualizat, așa încât, acesta trebuie să mai treacă prin inițierea și derularea altor procese pentru obținerea drepturilor salariale de o valoare economică egală, la data plății (după încetarea suspendării), cu cea de la data la care plata ar fi trebuit făcută, dacă magistratul nu era suspendat din funcție. Supunea magistratului la un nou proces (la instanța de contencios administrativ, ulterior parcurgerii procedurii prealabile), după clasarea, achitarea, încetarea procesului penal față de judecător sau procuror ori după restituirea cauzei la parchet este nu numai imorală, ci și nelegală. Plata dobânzii este în deplin de acord cu principiul reparării integrale a prejudiciului, nesuprapunându-se peste actualizarea cu rata inflației, concluzie confirmată, expres, prin Decizia nr. 2/17.02.2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui</p>
--	--	-------------	--

			<p>recurs în interesul legii, prin Deciziile nr. 7/27.04.2015 și nr. 21/22.06.2015, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție – în Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept.</p> <p>Astfel cum AMR a subliniat la art. 51¹, se pune și problema acoperirii prejudiciului produs prin încetarea mandatului funcției de conducere, în cazurile prevăzute de art. 62 a¹, a², urmate de clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal (art. 63 alin. 2), în sensul ca o astfel de împrejurare să fie luată în considerare prin raportare la obligația de a i se drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcție, prevăzută de art. 63 alin. 2, obligație care să includă și plata acestor drepturi cu luarea în considerare a întregului mandat, pe care, din motive ce nu țin de culpa/vina magistratului, nu l-a putut duce la bun sfârșit.</p> <p><u>Formularea propusă:</u></p> <p><i>(2) Dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal față de judecător ori procuror ori s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea din funcție încetează, iar judecătorul sau procurorul suspendat este repus în situația anterioară, i se plătesc drepturile bănești de care a fost lipsit pe perioada suspendării din funcția de execuție și, după</i></p>
--	--	--	---

			<i>caz, pe perioada întregului mandat al funcției de conducere pe care nu l-a putut exercita din pricina suspendării sau încetării mandatului în condițiile art. 62². Drepturile bănești ce se plătesc vor fi majorate, indexate și reactualizate, incluzând și dobânda legală penalizatoare - obligații de plată ce se stabilesc prin ordin al ministrului justiției. Judecătorului sau procurorului i se recunoaște vechimea în magistratură și în funcție pe această perioadă.</i>
	La articolul 63, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins: „(2 ¹) În cazul auditorilor de justiție, dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal ori dacă s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea dispusă pentru motivele prevăzute la art. 62 alin. (1) lit. a) și a ¹) încetează”.	„(2 ¹) În cazul auditorilor de justiție, dacă se dispune clasarea, achitarea sau încetarea procesului penal ori dacă s-a dispus restituirea cauzei la parchet, suspendarea dispusă pentru motivele prevăzute la art. 62 alin. (1) lit. a ¹) și alin. (1 ¹) încetează”.	
Art. 64 - (1) În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b), boala psihică se constată printr-o expertiză de specialitate, la sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului	Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 64 - (1) În cazul prevăzut la art. 62 alin. (1) lit. b), boala psihică se stabilește printr-o expertiză de specialitate efectuată de o comisie medicală de specialitate numită prin ordin comun al ministrului justiției și ministrului sănătății. La		

ori a colegiilor de conducere, iar suspendarea din funcție se dispune pe perioada recomandată de comisia medicală de specialitate, numită în condițiile art. 14 alin. (2) lit. e).

(2) După expirarea perioadei prevăzute la alin. (1), Consiliul Superior al Magistraturii, pe baza unei noi expertize, poate hotărî încetarea suspendării și repunerea în funcție a judecătorului sau procurorului, prelungirea acesteia sau, dacă boala este ireversibilă, propune eliberarea din funcție potrivit legii.

(3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului i se plătesc drepturile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

sesizarea președintelui instanței sau a conducătorului parchetului ori a colegiilor de conducere, **Consiliul Superior al Magistraturii dispune prezentarea magistratului la expertiza de specialitate.**

(2) Suspendarea din funcție se dispune până la însănătoșire, constatată prin expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia medicală. Prin raportul de expertiză comisia stabilește termenul în care magistratul urmează să revină la reexaminare.

(3) Dispozițiile art. 62 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(4) În cazul în care magistratul refuză nejustificat să se prezinte, în termenul stabilit, la expertiza de specialitate, Consiliul Superior al Magistraturii dispune suspendarea din funcție a acestuia pe o perioadă de un an. Pe perioada suspendării din funcție pentru acest motiv, judecătorului și procurorului nu i se plătesc drepturile salariale și nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege. Această perioadă nu constituie vechime în funcție și în magistratură. Suspendarea din funcție încetează

	<p>prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii, ca urmare a prezentării magistratului la expertiza de specialitate.</p> <p>(5) Dispozițiile alin. (1) – (4) se aplică în mod corespunzător auditorilor de justiție, suspendarea calității de auditor putând fi dispusă de Consiliul Științific al Institutului Național al Magistraturii. În acest caz, suspendarea se dispune până la însănătoșire, constatată prin expertiză medicală de specialitate efectuată de comisia prevăzută la alin (2), dar nu mai mult de 2 ani de la data constatării bolii prin expertiză, caz în care îi încetează calitatea de auditor”.</p>		
	<p>După articolul 64, se introduce un nou articol, art. 64¹, cu următorul cuprins:</p> <p>„Art. 64¹ – În cazul în care judecătorul sau procurorul este numit în funcția de magistrat sau alte funcții judiciare la instanțe sau curți de arbitraj europene sau internaționale, raportul de muncă al acestuia se poate suspenda la cerere pe perioada respectivei numiri, prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. Pe această perioadă,</p>		

	<p> judecătorului sau procurorului nu i se plătesc drepturile salariale. Perioada respectivă constituie vechime în funcție și vechime în magistratură”.</p>		
<p>Art. 65 - (1) Judecătorii și procurorii sunt eliberați din funcție în următoarele cazuri:</p> <p>a) demisie;</p> <p>b) pensionare, potrivit legii;</p> <p>c) transfer într-o altă funcție, în condițiile legii;</p> <p>d) incapacitate profesională;</p> <p>e) ca sancțiune disciplinară;</p> <p>f) condamnarea și amânarea aplicării pedepsei dispuse printr-o hotărâre definitivă;</p> <p>f¹) renunțarea la urmărirea penală și renunțarea la aplicarea pedepsei dispuse printr-o hotărâre definitivă, dacă s-a apreciat că nu se impune menținerea în funcție;</p> <p>g) încălcarea dispozițiilor art. 7;</p> <p>h) nepromovarea examenului prevăzut la art. 33 alin. (14);</p> <p>i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2)</p>	<p>La articolul 65, litera h) a alineatului (1) se abrogă.</p>	<p>La articolul 65 alineatul (1), literele f), h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„f) condamnarea și amânarea aplicării pedepsei dispuse printr-o hotărâre definitivă, pentru o infracțiune prin care se aduce atingere prestigiului profesiei;”</p> <p>h) neprezentarea, în mod nejustificat, la expertiza de specialitate, până la împlinirea duratei suspendării din funcție dispusă potrivit art. 64 alin. (4);</p> <p>i) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 14 alin. (2) lit. a) și e) ori a condiției privind lipsa antecedentelor penale sau a cazierului fiscal.</p>	

lit. a), c) și e).

(¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. f), judecătorii și procurorii pot fi menținuți în activitate în cazul în care condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei a fost pronunțată pentru infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (2) - (4) din Codul penal. Menținerea în activitate se dispune de către Consiliul Superior al Magistraturii, dacă se apreciază că infracțiunea săvârșită nu aduce atingere prestigiului profesiei.

La articolul 65, alineatul (¹) se abrogă.

Art. 65¹

(2) În cazul în care, împotriva hotărârii de eliberare din funcție a judecătorului sau procurorului se exercită calea de atac a recursului, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea irevocabilă a cauzei de către instanța competentă.

Alineatele (2) și (3) ale articolului 65¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care **judecătorul sau procurorul** exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție **sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție**, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea **definitivă** a

<p>(3) Dispozițiile art. 63 alin. (2) și ale art. 64 alin. (3) se aplică în mod corespunzător.</p>	<p>cauzei de către instanța competentă. (3) În perioada suspendării, judecătorului sau procurorului nu îi sunt aplicabile dispozițiile referitoare la interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute la art. 5 și 8 și nu i se plătesc drepturile salariale. În aceeași perioadă, judecătorului sau procurorului i se plătesc contribuțiile de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii. Dispozițiile art. 63 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”</p>		
<p>Art. 66 - (1) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți șefi și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție se bucură de stabilitate.</p>	<p>Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins: „Art. 66 - (1) Prim-magistratul-asistent, magistrații-asistenți șefi și magistrații-asistenți ai Înaltei Curți de Casație și Justiție fac parte din corpul magistratilor și se bucură de stabilitate”.</p>		<p>Astfel cum AMR a susținut, prin această propunere se lărgeste în mod nejustificat sfera noțiunii de „magistrați”. Deși nu există loc de interpretări cu privire la organele care înfăptuiesc justiția întrucât, potrivit art. 126 alin. 1 din Constituție, „<i>Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege</i>”, propunerea vine să zdruncine și fragilul echilibru existent în prezent între categoriile profesionale cunoscute, prin prisma legii, ca fiind magistrați. Dar, mai mult decât atât, propunerea vine să încalce art. 133 alin. 3, coroborat cu alin. 2 lit. a din Constituție, care prevăd, în mod clar, că „magistrați” sunt „judecătorii” și „procurorii”, nicio altă categorie profesională neputând primi</p>

			<p>acest statut, prin extinderea normei constituționale.</p> <p>Garanția potrivit căreia magistrații-asistenți se bucură de stabilitate nu le poate conferi acestora egalitate de tratament și statut cu judecătorii. Concluzia se impune cu atât mai mult cu cât, în ultimul timp, se vorbește cu suficientă convingere și despre necesitatea regândirii statutului procurorilor, singurii care au, potrivit legii, calitatea de magistrați.</p> <p>Astfel, judecătorii au cerut, în ultimii ani, nu o singură dată, pentru procurori, o independență reală, care poate fi, însă, dobândită în viitor numai după modificarea Constituției, prin excluderea, deopotrivă, a autorității ministrului justiției și a subordonării ierarhice. Doar un astfel de statut mai poate motiva păstrarea, în continuare, a calității de magistrat și în favoarea procurorilor.</p> <p>Nu trebuie uitat faptul că justiția se înfăptuiește prin Înalta Curte de Casație și Justiție și celelalte instanțe, iar autoritatea unei puteri, dată și de aceia care intră în componența ei, în mod concret, judecătorii inamovibili, nu poate fi comparată cu autoritatea unei instituții care nu se bucură de același statut, și anume de putere în stat, așa cum este Ministerul Public.</p> <p>Aducerea magistraților-asistenți în rândul magistraților, pornind de la singurul argument că aceștia se bucură</p>
--	--	--	--

			<p>de stabilitate, ne poate determina să ne punem, în mod legitim întrebarea, cât va putea fi extinsă această noțiune cu alte categorii profesionale, pe criterii care, însă, nu corespund nici Constituției și nici statutului magistraților? Apreciem că sunt îndestulătoare frământările pe care le avem, în prezent, legate de identitatea celor cărora legea le recunoaște calitatea de magistrați.</p>
<p>Art. 67</p> <p>(3) Magistrații-asistenți gradul III sunt numiți fără concurs dintre judecătorii sau procurorii cu o vechime în magistratură de cel puțin 4 ani. După o perioadă de 3 ani în această funcție, magistrații-asistenți pot fi trecuți în gradul II, iar după alți 3 ani în gradul I.</p> <p>(4) Magistrații-asistenți gradul III pot fi numiți, prin concurs, și dintre avocați, notari, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și dintre grefieri cu studii superioare juridice de la curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o</p>	<p>Alineatele (3) și (4) ale articolului 67 se modifică și vor avea următorul cuprins:</p> <p>„(3) Magistrații-asistenți gradul III sunt numiți fără concurs dintre judecătorii sau procurorii cu o vechime în aceste funcții de cel puțin 8 ani. După o perioadă de 3 ani în această funcție, magistrații-asistenți pot fi trecuți în gradul II, iar după alți 3 ani în gradul I.</p> <p>(4) Magistrații-asistenți gradul III pot fi numiți, prin concurs, și dintre avocați, notari, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), precum și dintre grefieri cu studii superioare juridice de la curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime în aceste funcții de cel puțin 10 ani”.</p>	<p>(4) Magistrații-asistenți gradul III pot fi numiți, prin concurs, și dintre avocați, notari, personal de specialitate juridică prevăzut la art. 87 alin. (1), cadre didactice universitare de specialitate juridică, precum și dintre grefieri cu studii superioare juridice de la curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție, cu o vechime de cel puțin 5 ani.</p>	

vechime de cel puțin 5 ani.	<p>La articolul 67, după alineatul (4), se introduc două noi alineate, alineatele (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:</p> <p>„(4¹) Persoanele care au ocupat minim 10 ani funcția de magistrat-asistent, care nu au fost sancționate disciplinar, nu au avut abateri de la Codul deontologic, au avut numai calificativul ”foarte bine” la toate evaluările și și-au încetat activitatea din motive neimputabile, pot fi numite fără concurs sau examen, în funcția vacantă de magistrat-asistent, cu același grad avut la data eliberării din funcție. Nu pot fi numite în această funcție persoanele care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea. Prevederile art. 33 alin. (2) – (4) se aplică în mod corespunzător.</p> <p>(4²) Numirea în funcțiile de prim-magistrat-asistent și magistrat-asistent șef se face pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reinvestirii în condițiile prezentului articol”.</p>		
Art. 70 - Magistrații-asistenți participă la ședințele de judecată ale secțiilor.	<p>La articolul 70, se introduce un alineat nou, alin. (2), cu următorul cuprins:</p> <p>„(2) Magistrații-asistenți șefi și magistrații-asistenți care participă la</p>		<p>Nu există argumentare care să susțină, în mod justificat, participarea magistraților-asistenți șefi și a magistraților asistenți la ședințele Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de</p>

	ședințele Secțiilor Unite ale Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt desemnați de președintele instanței”.		Casație și Justiție, cu excepția celor în materie disciplinară (art. 68 alin. 1 lit. b), extinderea aplicării acestei excepții nefiind justificată, mai ales că art. 70 alin. 1 din Proiect nu conține sintagma „ca instanță disciplinară”. Cu atât mai puțin este justificată desemnarea lor de către președintele ÎCCJ, situație ce încalcă un principiu de bază al funcționării sistemului judiciar în prezent, și anume repartizarea aleatorie.
Art. 76 - Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute de art. 11 alin. (3).	Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins: „ Art. 76 - (1) Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul apărării intereselor lor profesionale, precum și la cele prevăzute de art. 11 alin. (3), putând face parte din organele de conducere ale acestora. (2) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți și personalul de specialitate juridică asimilat acestora cu o vechime de cel puțin 18 de ani în aceste funcții, care au fost eliberați din funcție din motive neimputabile, au dreptul să devină, fără examen, avocați, mediatori, notari publici sau executori judecătorești. ”		Considerăm că textul necesită detalieri, pentru a reflecta cu titlu general, scopul și activitatea organizațiilor profesionale. Forma propusă: (1) <i>Judecătorii și procurorii sunt liberi să organizeze sau să adere la organizații profesionale locale, naționale sau internaționale, în scopul reprezentării și apărării drepturilor și intereselor lor profesionale, în raporturile cu celelalte subiecte de drept, pe plan intern și internațional. Judecătorii și procurorii pot fi membri ai societăților științifice sau academice, precum și ai oricăror persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial.</i> (2) <i>Judecătorii și procurorii pot face parte din organele de conducere ale acestora.</i>
		Precizare:	De acord cu precizarea Comisiei nr. 1.

Art. 82 - (1) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi, cu o vechime de cel puțin 25 de ani în funcția de judecător ori procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona la cerere și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, în cuantum de **80% din baza de calcul reprezentată de indemnizația de încadrare brută lunară sau de salariul de bază brut lunar, după**

Cu referire la pensiile de serviciu ale judecătorilor și procurorilor, Comisia a apreciat că, în ceea ce privește baza de calcul pentru stabilirea pensiei, aceasta ar trebui stabilită asemănător reglementării Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările ulterioare.

În acest sens, menționăm că, potrivit art. 28 alin. (1) din această lege, „*Baza de calcul folosită pentru stabilirea pensiei militare de stat este media soldelor/salariilor lunare brute realizate la funcția de bază în 6 luni consecutive, din ultimii 5 ani de activitate în calitate de militar/polițist/funcționar public cu statut special, actualizate la data deschiderii drepturilor de pensie, la alegerea persoanelor prevăzute la art. 3 lit. a) - c), în care nu se includ [...].*”

caz, și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării.

(2)*) Judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți de la Înalta Curte de Casație și Justiție, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și foștii judecători și procurori financiari și consilierii de conturi de la secția jurisdicțională care au exercitat aceste funcții la Curtea de Conturi se pot pensiona la cerere înainte de împlinirea vârstei de 60 de ani și beneficiază de pensia prevăzută la alin. (1), dacă au o vechime de cel puțin 25 de ani numai în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi. La calcularea acestei vechimi se iau în considerare și perioadele în care

judecătorul, procurorul, magistratul-asistent sau personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, precum și judecătorul, procurorul financiar și consilierul de conturi la secția jurisdicțională a Curții de Conturi a exercitat profesia de avocat, personal de specialitate juridică în fostele arbitraje de stat, consilier juridic sau jurisconsult.

*) Prin D.C.C. nr. 262/2016 publicată în M.Of. nr. 385 din 20 mai 2016 s-a constatat că dispozițiile alin. (2) sunt constituționale în măsura în care noțiunea de "judecător" din cuprinsul acestora include și judecătorul Curții Constituționale.

(3) De pensia de serviciu prevăzută la alin. (1) beneficiază, la împlinirea vârstei de 60 de ani, și judecătorii și procurorii cu o vechime în magistratură între 20 și 25 de ani, în acest caz cuantumul pensiei fiind micșorat cu 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), pentru fiecare an care lipsește

din vechimea integrală în magistratură.

(4) Pentru fiecare an care depășește vechimea în magistratură prevăzută la alin. (1) și (2) la cuantumul pensiei se adaugă câte 1% din baza de calcul prevăzută la alin. (1), fără a o putea depăși.

(5) Persoanele care îndeplinesc condițiile de vechime prevăzute la alin. (1) și (3) în funcția de judecător, procuror, magistrat-asistent sau personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor, precum și în funcția de judecător ori procuror financiar sau consilier de conturi de la secția jurisdicțională a Curții de Conturi se pot pensiona și pot beneficia, la împlinirea vârstei de 60 de ani, de pensie de serviciu, chiar dacă la data pensionării au o altă ocupație. În acest caz, pensia se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în

condiții identice de funcție, vechime și grad al instanței sau parchetului, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție ori, după caz, cu salariul de bază brut lunar și sporurile avute în ultima lună de activitate înainte de data pensionării. De această pensie de serviciu pot beneficia numai persoanele care au fost eliberate din funcție din motive neimputabile.

(6) De prevederile alin. (1), (3) și (4) pot beneficia și judecătorii și procurorii pensionați anterior intrării în vigoare a prezentei legi, care beneficiază de pensie în sistemul public și care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege pentru acordarea pensiei de serviciu. În acest caz, pensia de serviciu se stabilește dintr-o bază de calcul egală cu indemnizația de încadrare brută lunară pe care o are un judecător sau procuror în activitate, în condiții identice de funcție, vechime și nivel al instanței sau parchetului unde

a funcționat înaintea eliberării din funcția de judecător sau procuror, și sporurile, în procent, avute la data eliberării din funcție.

(7) Judecătorii și procurorii pot opta între pensia de serviciu și pensia din sistemul public. Judecătorii și procurorii militari pot opta între pensia de serviciu și pensia militară de serviciu.

(8) Pensia prevăzută de prezentul articol are regimul juridic al unei pensii pentru limită de vârstă.

Art. IV – Personalul își păstrează gradul profesional și toate drepturile aferente statutului profesional dobândite în condițiile legii.

Art. V – (1) Prevederile prezentei legi nu se aplică procedurilor de ocupare a posturilor de conducere sau de execuție, inclusiv prin promovare și nici procedurilor de evaluare profesională în curs de desfășurare la data intrării sale în vigoare.

(2) Prevederile prezentei legi privind durata mandatelor nu se aplică mandatelor în curs de exercitare la data intrării sale în vigoare.

(3) Judecătorii și procurorii cu funcții de conducere care sunt în cursul exercitării celui de-al doilea mandat sau care au ocupat o funcție de conducere pe parcursul a două mandate până la data intrării în vigoare a prezentei legi nu pot candida pentru un nou mandat, pentru aceeași funcție de conducere, conform prezentei legi.

Art. VI – Judecătorii și procurorii care au dobândit un grad profesional superior ca urmare a concursului de promovare până la data intrării în vigoare a prezentei legi **pot funcționa la instanțele și parchetele superioare**, potrivit gradului profesional dobândit, **dacă promovează concursul prevăzut la art. 46² - 46³** din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin prezenta lege.

Art. VII - Durata mandatului inspectorilor judiciari în funcție la momentul intrării în vigoare a prezentei legi rămâne de 6 ani. Inspectorii judiciari care au exercitat două mandate de câte 6 ani sau se află în cursul exercitării celui de-al doilea mandat de 6 ani nu pot beneficia de un alt

mandat în condițiile prezentei legi. Inspectorii judiciari care au exercitat un singur mandat de 6 ani sau se află în cursul exercitării primului mandat de 6 ani pot beneficia de un al doilea mandat, în condițiile prezentei legi.

Dispozițiile art. VII trebuie eliminate, situația mandatelor pe care le pot exercita inspectorii judiciari urmând a fi reglementată în **Legea nr. 317/2004** (care cuprinde și **CAPITOLUL VII - Organizarea Inspecției Judiciare și statutul inspectorilor judiciari**).

A se vedea observațiile/proponerile AMR cu privire la mandatele inspectorilor judiciari, cuprinse la art. V din Legea nr. 317/2004.

ASOCIAȚIA MAGISTRAȚILOR DIN ROMÂNIA,
prin președintele interimar,
Jud. Andreea Ciucă